

Debatten van de provincieraadszitting

9 maart 2005

De heer voorzitter

Dames en Heren,
Wij gaan thans over tot de behandeling van de agenda.

Wij hebben nog voor de zitting allemaal het "Vrouwencharter voor een Andere Wereld" ontvangen en zijn ook vergast geweest op een lekkere appel van onze eigen land- en tuinbouwers. Die kunnen we nuttigen tijdens een pauze.

Mevrouw Claeysens vraagt nu, als voorzitter van de commissie Gelijkekansenbeleid, bij ordemotie het woord.

ORDEMOTIE

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
Sta mij toe nog even kort halt te houden bij de positieve actie die wij vrouwen vandaag hielden bij de start van deze raad. Aanleiding was de internationale vrouwendag van gisteren.

Op spontane wijze en in een ongedwongen babbel werd maandag na afloop van de commissie Welzijn geopperd dat het misschien wel leuk zou zijn, maar vooral nuttig, u allen in kennis te stellen van het vrouwencharter dat werd opgemaakt naar aanleiding van de wereldvrouwenmars. Niet om een discussie uit te lokken, niet om u, mannelijke collega's, op stang te jagen, maar om onszelf op een positieve manier in de kijker te zetten en uw aandacht te vestigen op het charter.

Ik hou eraan alle vrouwelijke collega's die op onze oproep zijn ingegaan hartelijk te bedanken. En ik bedank ook de collega's Annick, Jamila en Melissa voor de voorzet die zij mij in deze hebben gegeven. Het betekent immers een hart onder de riem, want tegelijkertijd met deze positieve vrouwactie kan ik de nieuwe start van onze commissie Gelijkekansenbeleid aankondigen. Het is dan ook niet zonder fierheid dat ik hier vandaag de woordvoester mag zijn.

Het debat over gelijke kansen wordt vaak ofwel in abstracte termen gevoerd ofwel met heel simplistische bewoordingen.

Helaas is het gelijkekansenbeleid een complexe materie. Het moet oog hebben voor de verschillen tussen sociale groepen, maar ook voor de individuele ontplooiing en ontwikkeling van mensen binnen die groepen waarbij niemand wordt uitgesloten en iedereen zich verantwoordelijk voelt voor de onderlinge samenhang.

Doch, laat ons vandaag, Mijnheer de Voorzitter, niet het debat aangaan. Dit was niet onze bedoeling.

Mijnheer de Voorzitter, er is wel een punt dat ik graag onder de aandacht wil brengen, en dat was dan het ludieke deel van deze actie dat Melissa en ik verder hebben uitgewerkt.

Mijnheer de Voorzitter, wij worden geconfronteerd met een discriminatie hier op de verdieping van onze raadszaal.

De sanitaire voorzieningen – en dat is toch niet onbelangrijk – werden eerder manvriendelijk dan vrouwvriendelijk ingericht. Daar waar onze mannelijke collega's rustig naast elkaar en tegelijkertijd kunnen urineren, moeten wij, vrouwen, vaststellen dat het pover is gesteld met de vrouwelijke voorzieningen. Eén toilet was misschien voldoende bij de installatie, want wellicht stamt het nog uit een tijd dat er weinig vrouwen in deze raad vertegenwoordigd waren. Aangezien ikzelf sedert 2000 deel uitmaak van dit forum zal u het mij wellicht vergeven dat ik de ontstaansgeschiedenis – van het sanitair bedoel ik dan – niet ken.

Ik vraag u dan ook aandacht te hebben voor dit netelig probleem en - toekomstgericht, want ik ga er namelijk van uit dat het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers in deze raad zal toenemen - de vraag in overweging te nemen om nieuwe sanitaire voorzieningen te treffen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben via een schrijven van de griffier op 22 februari het beknopt verslag van de zitting toegestuurd gekregen. Ik heb daarin vastgesteld dat er bij het punt inzake de bespreking van de vzw Huis van het Nederlands sprake is van tussenkomsten van de heer Veys en gedeputeerde Marc De Buck.
Als ik mij niet vergis was het niet gedeputeerde Marc De Buck, maar wel gedeputeerde Ivan Verleyen die in het dossier is tussengekomen.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb op het einde van dat debat wel een opmerking gemaakt. Dus ik zou voorstellen dat men collega Verleyen toevoegt, maar mij niet schrappt.
Dank u.

De heer voorzitter

Wij nemen akte van de tussenkomst van mijnheer Veys.
Het bureau zal het onderzoeken, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, en het later voorleggen aan deze raad.
Tot daar de opmerkingen.

OPENBARE ZITTING

PUNT 1 MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

De heer voorzitter

Collega's,
Wij hebben één uur voor vraag en antwoord en er zijn 14 vragen.
Daarom zou ik nu voorstellen, indien de raad kan toestemmen wat de vragen betreft, dat we eerst en vooral het woord geven aan collega Luc Maes - die zijn vraag ruimschoots op tijd heeft ingediend deze keer - en nadien, als tweede vraag, mijnheer Stevenheydens het woord verlenen zodanig dat de gouverneur maar één duidelijk antwoord hoeft te geven want het gaat waarschijnlijk over dezelfde problematiek.

VRAAG VAN DE HEER MAES OVER DE OPENING VAN HET DEURGANCKDOK OP 1 JULI A.S.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat inderdaad over de opening van het Deurganckdok, maar u weet dat er ondertussen vanuit Antwerpen op een Albert II-dok wordt aangedrongen. De naam is dus misschien niet meer zo duidelijk.

De voorbije maanden hebben wij in de pers kunnen lezen dat het fameuze dok de eerste schepen zal kunnen ontvangen op 1 juli aanstaande. Sommigen spreken van 1 september, maar het is alleszins dichtbij.
Het zal uiteraard nog maar een beperkte activiteit zijn, maar de containertrafiek zal daarna zeer snel toenemen.

Ook tijdens de provincieraad van januari hebt u daarop gewezen, Mijnheer de Gouverneur.

Het is vooral deze mobiliteit die mij grote zorgen baart inzake de verkeersdrukte en leefbaarheid van het noordoosten van het Waasland en van mijn gemeente Beveren.

Op termijn worden er in het Deurganckdok een enorme hoeveelheid containers per jaar verwacht om aan- of afgevoerd te worden. Ik heb cijfers gelezen tussen de 8 000 000 en 15 000 000 containers per jaar. Hiervan hopen wij dat op termijn 40 % via het spoor en de binnenvaart kan afgevoerd worden. Zelfs bij dit optimistische cijfer moeten er, denk ik, nog steeds 5 000 000 tot 9 000 000 containers via de weg passeren.

Als we nu zon- en feestdagen nog altijd als rustdagen beschouwen – en sommigen zeggen dat ook de zaterdag in die sector nog een rustdag is – betekent dat 17 000 tot 30 000 extra containers per dag over de weg.

Dat is een gigantisch cijfer waar we duidelijk niet klaar voor zijn, Collega's.

De toenemende tewerkstelling in de Waaslandhaven – en dat is een zeer goede zaak, uiteraard - zal een bijkomende mobiliteit inzake woon/werkverkeer opleveren. Maar ook de trafiek per spoor zal voor specifieke problemen op de weg zorgen.

Zo is vandaag de spoorovergang naar de haven met de N70 in Melsele gelijkgronds. Indien 20 % van de containers via het spoor gaat – dat zijn een kleine 100 lange goederentreinen die heel lang kunnen zijn en heel traag kunnen rijden – zullen de slagbomen bijna de hele dag dicht zijn.

Ik denk dat er dringend naar een definitieve oplossing moet gezocht worden waarbij nu reeds de eventuele doortrekking van de tram naar Beveren wordt betrokken zodat men naar geen tijdelijke oplossing gaat en opnieuw in zware problemen komt te zitten op het moment dat men die tram wil doortrekken.

Maar ook over de weg dreigen een aantal ingrepen hopeloos te laat te komen.

Voor Antwerpen werkt men volop aan de plannen voor de Oosterweelverbinding met de ondertussen al beruchte "Lange Wapper-brug", maar de uitvoering zal uiteraard nog veel jaren duren. In een antwoord op een parlementaire vraag zegt minister Peeters dat een bijkomende verbinding tussen de E17, de E34 en de Liefkenshoektunnel nodig is om de Waaslandhaven te ontsluiten. Ondertussen heb ik al andere signalen in dezelfde zin gehoord.

Bedoelt hij hiermee de zogenaamde Grote Ring rond Beveren of zijn er andere plannen, Mijnheer de Gouverneur?

Persoonlijk vrees ik dat dit stuk autosnelweg ook grote gevaren voor de haven inhoudt omdat de Liefkenshoektunnel op zijn beurt zeer snel dreigt oververzadigd te worden. Deze tunnel wordt dan de meest stroomafwaartse vaste oeververbinding onder de Schelde die aangesloten is op het autosnelwegennet en dreigt de enorme Europese noordzuidtrafiek van personen en nog veel meer vrachtwagens langs de Noordzeekust aan te trekken.

Juist daarom sluit Nederland zijn vaste oeververbinding ten westen van Terneuzen niet aan het autosnelwegennet aan, ook al vraagt de haven van Rotterdam dit uitdrukkelijk. Totnogtoe zie ik het alleszins niet gebeuren, maar allerlei geruchten doen de ronde. Dat weet ik ook.

De vlotte en snelle verbinding tussen de Waaslandhaven en de Antwerpse haven dreigt dan weg te vallen. De trafiek tussen de twee grote onderdelen van de haven zal sterk toenemen na de ingebruikname van het Deurganckdok.

De economische schade voor onze haven zou ongetwijfeld groot zijn.

Ik zou van deze gelegenheid willen gebruik maken, Mijnheer de Gouverneur, Beste Collega's, om mijn voorstel voor de aanleg van een stroomweg, dat ik eind 2001 naar aanleiding van de opstelling van het provinciaal structuurplan heb gelanceerd, nog eens te herhalen.

Een stroomweg is een tweebaansweg zonder gelijkgrondse kruisingen die een vlotte en veilige verkeersstroom genereert. Dit type weg bouwt men vrij veel in Nederland en Duitsland om vooral lokale verkeerscongesties op te lossen en dorpen opnieuw leefbaar te maken.

Dat vind ik enorm belangrijk.

Deze weg zou een rechtstreekse verbinding maken tussen de E17 en het havengebied voor het vele vrachtverkeer en ook voor het toenemend woon/werkverkeer. De meeste mensen die in de haven werken, wonen nu eenmaal in de kleinstedelijke gebieden van het E17-netwerk.

DEBATTEN

Zo wil het ook ons provinciaal structuurplan.

Internationaal vervoer zou deze weg eerder links laten liggen omdat het geen autosnelweg is. Mits enkele op- en afritten zou hij een zeer goede noordzuidverbinding vormen voor Beveren en zou hij de dorpskernen van Haasdonk, Vrasene en Nieuwkerken opnieuw leefbaar maken.

Ook de ambachtelijke zone Doornpark in Beveren zou een goede ontsluiting krijgen.

Deze weg kan in de reservatiestrook van de Grote Ring worden aangelegd, maar voor bepaalde stukken kan er ook naar creatievere oplossingen gezocht worden om zoveel mogelijk landbouwgrond en open ruimte te vrijwaren.

Men zou bijvoorbeeld daar een stuk van de N70 tussen Beveren en Sint-Niklaas – waar mogelijkheden zijn – in kunnen betrekken.

Het is duidelijk dat de in te nemen landbouwgrond veel kleiner zal zijn.

Ook de geluidsoverlast voor de dorpskernen zal een heel stuk minder zijn omdat de snelheid op dit soort weg beperkt wordt tot 90 kilometer per uur. Een goede inbuffering met landschapsdijken kan de geluidsoverlast helemaal wegnemen.

In onze buurlanden zijn vele voorbeelden van dit type weg te vinden.

Ik zou u dan ook willen vragen, Mijnheer de Gouverneur, om dit dossier van dichtbij op te volgen en het volle gewicht van de provincie te gebruiken om oplossingen te zoeken om vooral de lokale mobiliteit voor de Waaslandhaven en de omliggende gemeenten in goede banen te leiden.

Het internationaal mobiliteitsprobleem rond Antwerpen kan beter opgelost worden ...

De heer voorzitter

Collega, mag ik u vragen om af te ronden alstublieft.

De heer Maes

Nog één minuutje, Mijnheer de Voorzitter,

... via de Oosterweelverbinding.

Ten slotte, Mijnheer de Gouverneur, lees ik in een interview met de Antwerpse schepen Delwaide – het is een tijdje geleden – dat hij aandringt op het zogenaamde Saeftinghedok.

Ik heb ondertussen ook van u gelezen dat u daar inderdaad wil wachten.

Ik denk dat wij daar absoluut moeten wachten en ik denk ook dat het een troef kan zijn. Wil Antwerpen daar verder gaan uitbreiden, willen zij opnieuw ruimte, willen ze opnieuw landbouwgrond innemen op Waas grondgebied dan zullen zij ook met iets anders moeten over de brug komen op andere gebieden.

Ik denk dat u heel hard werkt aan die Oost-Vlaamse grondvorming en ik zou zeggen: doe daarin voort, maar let vooral op rond dat Saeftinghedok, ook naar overheidsmiddelen toe. Het is toch te gek dat we daar ineens weer zoveel overheidsmiddelen gaan investeren. Als de containers niet meer wegraken, heeft het geen zin meer.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER STEVENHEYDENS N.A.V. HET BEZOEK VAN DE GOUVERNEUR AAN DOEL

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb gisteren op de centrale commissie ook gezegd dat mijn vraag een andere is dan deze van collega Maes, maar dat ik straks bij punt 27 over hetzelfde onderwerp dat mijnheer Maes nu heeft aangesneden interpelleer omdat het eigenlijk meer vraagt dan een mondelinge vraag. Zo kan ieder raadslid zich daarin mengen en omdat ik ook de deputatie daarover interpelleer.

Maar ik ga nu over tot de vraag aan de heer gouverneur.

Mijnheer de Gouverneur, in januari heb ik u vragen gesteld over uw standpunten in verband met de tewerkstelling in de Waaslandhaven en het bezoek dat u toen nog ging brengen aan de gemeente Beveren.

Ik heb u toen ook aangeraden om contact op te nemen met de actiecomités die zich inzetten voor het behoud van het dorp Doel en voor het behoud van de landbouwgebieden rondom Doel.

Ik ben verheugd, Mijnheer de Gouverneur, want op zondag 20 februari bracht u een bezoek aan enkele landbouwers in Doel.

Naar aanleiding van dit bezoek heb ik gelezen dat u stelde dat het Saefthingedok niet aan de orde is en dat u via een overleg met de Vlaamse regering de problematiek van de natuurcompensaties wil bespreken.

In de persberichten werd ook weergegeven dat u onder de indruk was van de impact van de havenwerken, de natuurcompensaties op het polderdorp Doel en de landbouw in het gebied.

Op diverse plaatsen wordt er nu vruchtbare polder- en landbouwgrond afgegraven om er al dan niet tijdelijke natuurgebieden van te maken en om, zonder veel omzien, waardevolle gebouwen en patrimonium nutteloos af te breken.

Mijnheer de Gouverneur, ik ben verheugd over uw moedige stellingname over dit onderwerp. Graag had ik van u vernomen:

- wanneer het gesprek met de Vlaamse overheid zal plaatsvinden en met welke argumenten – want dat is toch wel belangrijk – u deze problematiek zal aankaarten?
- of u van mening bent dat de natuurcompensaties die via het nooddecreet dat enkele jaren geleden werd goedgekeurd in het Vlaams parlement, op de tegenstemmen van de voormalige Vlaams Blok-fractie na, nog kunnen vermeden worden?
Via dat nooddecreet kan men geen bezwaar indienen tegen de natuurcompensaties. Dat natuurdecreet voorziet geen inspraak meer van de bevolking. Dat ondemocratische nooddecreet maakt bezwaar immers onmogelijk;
- op welke manier u denkt de mistoestanden die voortvloeien uit de aanleg van natuurcompensaties te vermijden?
- of u ondertussen al heeft kunnen nagaan of Europa ons toelaat de opgedrongen natuurcompensaties beter te verzoenen met de huidige landbouwfunctie?

Graag had ik ook verdere informatie gekregen over de inzichten en standpunten van u, Mijnheer de Gouverneur, over Doel en de landbouwproblematiek na uw bezoek van 20 februari ter plaatse.
Dank u.

De heer Gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Raadsleden,

Ik dank de beide provincieraadsleden - mijnheer Maes en mijnheer Stevenheydens - voor hun vraag omdat ze mij toelaten om, zoals afgesproken, op een zeer transparante manier te rapporteren wat ik in dat dossier gedaan heb sedert de voorlaatste provincieraad.

Het dossier boeit mij enorm en sedert die periode heb ik zeven belangrijke ontmoetingen en zeven belangrijke gesprekken gehad.

Ten eerste met de mensen van het Waasland zelf, deels met de Maatschappij voor Ontwikkeling, waar ik van de heer Gust Deckers een formidabele insteek kreeg over de historie van het dossier.

Ten tweede ook met de intercommunale Land van Waas, waarmee wij zaterdag jongstleden een belangrijk gesprek hebben gehad voor het uitbouwen van een gemeenschappelijke strategie.

Maar ik heb ook gesprekken gehad met de mensen van Antwerpen, deels in de centrale werkgroep van de strategische planning, waar de provinciegouverneur van Antwerpen mijn alter ego is, maar ook met het Havenbedrijf zelf, met mijnheer Delwaide en met de heer Bruyninckx.

DEBATTEN

Ten slotte – en dat weet iedereen van de deputatie die aanwezig was – heb ik een werkbezoek gebracht, ons eerste werkbezoek, aan de gemeente Beveren, waar ik op het einde van de werkvergadering uitgenodigd werd door de bedrijfsgilde, de lokale landbouwers om een bezoek te brengen ter plaatse. En dat heb ik ook gedaan.

Ik geef dus een kort relaas van de activiteiten die ik gedaan heb sedert uw laatste vraagstelling hier in deze provincieraad.

Wat de specifieke vraag betreft over uw alternatief zal gedeputeerde Verleyen u straks antwoorden wat de houding is van de bestendige deputatie met betrekking tot de mobiliteit. Maar laat mij in het algemeen antwoorden wat ik heb geleerd uit die zeven gesprekken.

Dat is ten eerste dat er geen nood is aan een maatschappelijk debat over het verleden, Dames en Heren. Dat debat is volgens mij afgesloten.

Er is wel nood aan een nieuw maatschappelijk debat over de toekomst. Een maatschappelijk debat dat naar mijn aanvoelen moet draaien rond drie hoofdlijnen, rond drie sporen:

1. wat is het economisch concept dat wij verwachten van de Waaslandhaven?
2. wat is het bestuurlijk concept dat wij verwachten van die haven?
3. wat zijn de randvoorwaarden tot ontwikkeling? En met randvoorwaarden bedoel ik de mobiliteit, de landbouw en het milieu.

Dat zijn de drie krachtlijnen, hoofdlijnen, de drie sporen waarvan ik verwacht dat we gemeenschappelijk zouden nadenken wat we daar eigenlijk van verwachten.

Laat mij eerst iets zeggen over het economisch concept van de Waaslandhaven.

De cruciale vraag die zich hier stelt is: hoe en op welke wijze vullen we de beschikbare ruimte, de economische handelsruimte, de havenruimte in?

Als men louter en alleen redeneert vanuit de invalshoek “economische rentabiliteit” van bijvoorbeeld het Antwerps Havenbedrijf, zou men kunnen opteren om maximaal die ruimte in te vullen, te laten gebruiken voor het verladen van containers. Containers die toekomen en containers die doorgestuurd worden naar netwerken 80, 90, 100 kilometers verder. Hoe meer containerverlading, hoe meer opbrengsten er zijn voor het Antwerps Havenbedrijf.

Maar er is naar mijn aanvoelen een groot verschil tussen het financieel rendement van het Havenbedrijf aan de ene kant en meer tewerkstelling aan de andere kant.

Meer tewerkstelling komt er - zoals Daniël Termont altijd zegt - door de containers uit te pakken. Meer tewerkstelling zal er maar komen als we ter plaatse Europese distributiecentra zullen krijgen die de goederen ook logistiek ter plaatse verwerken.

Het economische onderzoek van professor Verbeke heeft duidelijk aangetoond dat wanneer er alleen maar containerverlading is, containertrafiek zijn die doorgestuurd worden er - zelfs met het Deurganckdok, zelfs met het Saefinghedok - niet meer, geen tewerkstelling komt.

Ik denk, Dames en Heren, met de eerste vaststelling, dat wij moeten nagaan hoe wij die ruimte willen invullen.

Ik ben voor meer tewerkstelling.

Ik denk dat we in de ruimte die daar voorzien is zeer duidelijk moeten opteren voor een logistiek park, voor ruimte, zelfs voor de klassieke sectoren die daar vandaag al zijn. Wij moeten niet alleen maar die ruimte uitbesteden om meer containers te lossen, te laden en te verladen.

Welk bestuurlijk concept willen we voor die Waaslandhaven?

Ik moet u zeggen dat er tijdens het belangrijk strategisch gesprek van vorige zaterdag, op uitnodiging van de intercommunale Land van Waas, unanimitéit was rond de uitbouw van de haven op de Linkeroever. De beleidsverantwoordelijken van het Waasland en van Oost-Vlaanderen willen absolute prioriteit voor tewerkstelling via ruimte voor logistieke ontwikkeling en reserve voor de bestaande klassieke industrie.

Daarmee komt men tot de vraag: hoe kan men zo een strategie van ruimte voor meer tewerkstelling het best implementeren? Hoe kan men dat het best uitvoeren?

En wij komen daarbij onvermijdelijk tot de discussie: op welke wijze willen wij dat die haven bestuurd wordt? Op welke wijze willen wij het beleid voeren?

Dames en Heren, de vroegere wet Chabert – en degenen die een beetje de havenproblematiek kennen weten wat het betekent – was eigenlijk een beetje, kort samengevat, dat het beleid van de haven iets anders was dan het beheer van de haven.

Deze theoretische tweedeling tussen aan de ene kant het beleid van de haven en aan de andere kant het beheer van de haven heeft als gevolg dat het Antwerps Havenbedrijf het hele beheer van de Linkeroever toegewezen kreeg en de Maatschappij voor Industrialisatie en Ontwikkeling zogenaamd een ruimte kreeg om aan beleid te doen. Welnu, mijn vaststelling is dat dit niet heeft gefunctioneerd.

Dit heeft geleid tot een scheeftrekking. Zelfs meer. Ik heb de indruk dat met het Deurganckdok die scheeftrekking nog groter wordt.

Met andere woorden, Dames en Heren, en dat is nu een strikt persoonlijk standpunt: dat was niet het definitieve standpunt dat wij zaterdag unaniem hebben ingenomen.

Ik vind dat er een dubbele eenheidsstructuur nodig is. Een eenheid van structuur en een eenheid van beleid. Die twee samen. Beleid en bestuur niet ontkoppelen en ook een bestuurlijke eenheid tussen Linkeroever en Rechteroever.

Ik ben eigenlijk voorstander van een eengemaakt havenbedrijf dat zich in het buitenland als een coherent, slagkrachtig geheel kan verkopen.

Wat het laatste punt betreft zit ik daarmee – en ik zeg dat zeer open – op dezelfde golflengte van schepen Delwaide van Antwerpen.

Maar ik weet niet of wij op dezelfde golflengte zitten met schepen Delwaide inzake de impact van het Waasland en Oost-Vlaanderen in die nieuwe structuur.

Schepen Delwaide wil ook een eengemaakte structuur, maar ik weet niet of hij op dezelfde wijze denkt welke impact wij daar willen bij hebben. Ik vermoed dat hij zal zeggen: “U kan een paar zitjes meer krijgen in de raad van bestuur.” Maar ik moet u zeggen, en dat was wel unaniem, zaterdag, in de intercommunale van het Land van Waas, dat we het daar niet mee eens zijn.

Wij weten zeer goed dat een nieuw havenbedrijf met een herkenbare participatie van het Waasland en Oost-Vlaanderen voor ons de enige mogelijke piste is.

Ik herhaal dat dit geen unaniem standpunt is en dat wij met de intercommunale Land van Waas afgesproken hebben om dat eerst grondig te onderzoeken.

Wij gaan gemeenschappelijk een studie maken om in deze de zaak verder uit te diepen en te bekijken. Wij willen in deze niet improviseren. Maar ik voel het wel als mijn plicht aan om u vandaag zeer transparant, zeer open te informeren over de stand van zaken, over wat mijn mening is en op welke wijze we stap voor stap verder gaan.

Ik kom ten slotte, Mijnheer de Voorzitter, tot wat men noemt de randvoorwaarden: de mobiliteit, de landbouw, het milieu.

Eigenlijk is het woord “randvoorwaarden” verkeerd gekozen, want eigenlijk gaat het – Heren Gedeputeerden, dat hebben we ook zaterdag gemerkt – over hoofdvoorwaarden.

Neem nu de mobiliteit.

Het economisch succes van een binnenhaven is te wijten aan het feit dat men een vlottere en korte verbinding heeft met de potentiële klant dan een zeehaven. Een binnenhaven heeft een kortere afstand.

Ik heb moeten vaststellen dat de kost per ton van een zeeschipvracht minimaal is in vergelijking met de kost per ton van het weg- of spoorwegvervoer.

Dat zijn dus de troefkaarten die een binnenhaven heeft.

Maar als die binnenhaven, Dames en Heren, zoals de heer Maes daarjuist gezegd heeft, vastloopt wegens verkeerscongestie, dan verdwijnt ook de economische aantrekkelijkheid van die haven.

De studies die daaromtrent in de centrale werkgroep voor de strategische planning naar voor zijn gekomen verontrusten mij.

DEBATTEN

Tussen 2008 en 2010 vermoedt men dat het Deurganckdok op kruissnelheid zal zijn. Kruissnelheid betekent dat er een potentieel is van 5 000 000 à 6 000 000 containers op jaarbasis. Ik reken dat daarvan 20% westwaarts zal gaan, richting E17, Oost-Vlaanderen en 80% oostwaarts, richting Antwerpen. Welnu, Dames en Heren, ik moet u zeggen dat richting westwaarts er vandaag in geen enkele planning bijkomende infrastructuurwerken zijn voorzien. Ik stel vast dat onze wegen die richting uit al vol zitten, maar er zijn geen bijkomende infrastructuren aan de kant van Oost-Vlaanderen voorzien als men er rekening mee houdt dat 20% van die trafieken langs hier kunnen komen.

Ik stel ook vast, Dames en Heren, dat tegen 2016 – en dat is een optimistisch scenario dat men mij daar heeft uitgelegd - rekening houdend dat van de 5 000 000 à 6 000 000 containers er 80% richting oostwaarts zal gaan, 43% zal verlopen via de binnenvaart, 15 % over het spoor en 42% over de weg. Het is een zeer optimistisch scenario dat 43% zou verlopen via de binnenscheepvaart.

Wel, om dat scenario te realiseren, moeten er minstens drie grote infrastructuurwerken worden uitgevoerd langs de kant van Antwerpen, zijnde de:

- Oosterweelverbinding, maar die wordt voorzien operationeel tegen 2011;
- aanleg van de nieuwe Kallosluis, die wordt voorzien tegen 2013;
- aanleg van de tweede spoortunnel ter hoogte van de Liefkenshoek, die wordt voorzien tegen 2012.

Ik heb daarjuist gezegd:

- het Deurganckdok opent nu;
- kruissnelheid: 2008-2010;
- grote werken tussen 2011, 2012, 2013.”

Ik zie daar, Dames en Heren, een probleem ontstaan als het potentieel van het Deurganckdok volledig wordt gebruikt.

Daarom ook zult u begrijpen dat ik terughoudend reageer bij het verzoek van Antwerpen om nu al onmiddellijk te gaan beslissen over een bijkomend dok, het Saefinghedok.

Ik heb daar – laat ons daar heel eerlijk in zijn – als gouverneur niet over te beslissen. Dit is een beslissing die zal genomen worden door de Vlaamse regering. Maar ik vind het wel mijn rol als gouverneur om de Vlaamse regering in te lichten op een transparante manier wat de problemen zijn. Zij moeten maar de beslissing nemen. Maar ik vind het als gouverneur wel mijn rol - en ik heb niet meer gezegd tijdens mijn bezoek aan de landbouwers daar - om zeer duidelijk de Vlaamse regering in te lichten over wat ik weet, wat ik ervaar bij studies en gesprekken ter zake.

Dames en Heren, wat de problematiek langs Oost-Vlaamse zijde betreft zal gedeputeerde Verleyen een antwoord geven, maar ik wil nog iets zeggen over de landbouwproblematiek.

Ik heb tijdens mijn bezoek aan de landbouwers op Linkeroever zeer scherp de tegenstelling gevoeld tussen landbouw en milieu.

Als mijn aanvoelen juist is, Dames en Heren, meen ik dat de landbouwers wel begrip tonen voor het verlies van landbouwgronden wegens economische havenontwikkeling. Wat hen dwars zit is het verlies van landbouwgrond op grond van milieucompensaties.

Ik zal – en ik steek dat niet weg – het beeld niet vlug vergeten van toen we de dijk opreden – en ik zou iedereen uitnodigen om dat ook eens te doen - waarbij aan de ene kant de graafmachines bezig waren met mooie akkergrond weg te scheppen met de bedoeling van poelen te maken, van schorren te maken, van slikken te maken, hoe men het ook noemt, terwijl men aan de andere kant die mooie akkergronden ziet die goed beheerd zijn en die – als ik spreek over open ruimte, over natuur – voor mij minstens zo mooi zijn.

Ik weet, Dames en Heren, dat er een verschil is met wat de wetenschap daarover zegt.

Het Instituut voor Natuurbehoud geeft daar een andere invulling aan. Op basis van de Europese Habitatrichtlijn geeft men daar een wetenschappelijke, theoretische invulling aan. Maar ik moet u zeggen dat dit strijdig is met wat ik ter plaatse zie. En het heeft misschien te maken met mijn gevoelens voor de grond die ik heb, maar er is iets dat mij daarin stoort.

Daarom zeg ik: is het dan zo onzinnig om te zeggen, om te denken of we niet een gemeenschappelijk - landbouw en milieu - draagvlak kunnen vinden waarin die tegenstelling minder scherp is? Kunnen we dat niet bepraten met de Europese commissie? Waarom zouden we dat niet kunnen doen? Waarom zouden wij niet kunnen proberen daarvoor een gemeenschappelijk maatschappelijk draagvlak te vinden?

Ik weet dat we daar een smalle marge hebben, want zelfs al heeft men een akkoord van de Europese commissie, dan nog kan men nadien door het Europees hof gesanctioneerd worden. Maar ik herhaal het nog eens: het is een zeer smalle marge, maar ik vind het wel de moeite omdat ik het noodzakelijk vind dat wij in het gebied van het Waasland een breed, groot maatschappelijk draagvlak vinden. En een breed maatschappelijk draagvlak vinden betekent voor mij dat men maximaal consensus vindt tussen de economie, tussen het milieu en tussen de landbouw.

Het is die ervaring die ik ook hier, Mijnheer de Voorzitter, wens mee te delen aan de provincieraad.

In elk geval hebben wij, in afwachting daarvan, bij het strategische planningsproces - waarvan ik voorzitter ben voor Linkeroever en collega Paulus voor Rechteroever - nu al beslist om een commissie ad hoc op te richten waarbij specifiek de landbouwproblematiek zal betrokken worden met de bedoeling van geflankeerde maatregelen te treffen.

Met andere woorden, de betrokkenheid zal in elk geval groter zijn dan het tot dusver is geweest.

Ik rond af, Mijnheer de Voorzitter.

Inzake het dossier van de lusten en lasten van de Waaslandhaven heb ik steeds gepleit en pleit ik nog altijd voor een zelfbewuste Oost-Vlaamse houding. Geen oorlog met Antwerpen, maar ook geen onderdanigheid naar Antwerpen toe. Steeds zoekend, proberend om een maatschappelijke meerwaarde te krijgen. Steeds zoekend ook naar een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak.

Daarom zal ik in de komende maanden een open dialoog onderhouden met het Antwerps Havenbedrijf. Daarom ook zal ik voortdurend terugkoppelen naar het forum met een breder Waaslands draagvlak, met name de intercommunale van het Waasland. En daarom ook ben ik bereid om hier maximaal te rapporteren naar het democratisch verkozen orgaan van onze provincie, zijnde de provincieraad.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat we op die wijze samen iets kunnen opbouwen dat gezond is, samen iets kunnen opbouwen dat toekomst heeft.

Dank u.

Applaus

VRAAG VAN DE HEER SCHOLLAERT OVER HET TOENEMEND GEBRUIK VAN HET ENGELS DOOR MIDDENSTANDERS IN DE PROVINCIE

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens de koopjesperiode in de maand januari stelt men vast dat het Engels meer en meer gebruikt wordt door middenstanders in onze provincie en dat niet alleen door internationale ketens, maar zelfs door kleine middenstanders.

In de provincieraad werd er reeds meermaals van gedachten gewisseld over het belang van het gebruik van het Nederlands. De provincie heeft immers ook een voorbeeldfunctie.

Concreet vraag ik het provinciebestuur, dat contacten heeft met elke zelfstandige of KMO in onze provincie, om via een brief en/of een artikel in een provinciale publicatie het gebruik van het Nederlands te promoten zowel naar reclame als naar naamgeving.

Deze brief zou eventueel kunnen verstuurd worden samen met andere briefwisseling.

Verder vraag ik de deputatie om te onderzoeken op welke manier zij het gebruik van het Nederlands bij middenstanders en zelfstandigen nog verder kan promoten.

DEBATTEN

Ik wil daarbij nog even iets toelichten, namelijk de commentaar van een Amerikaanse mevrouw die hier in ons land te gast was.

Die mevrouw die waarschijnlijk hier in het Oude Europa op vakantie was, begreep niet goed in welk land ze was. Haar commentaar was: "Ik begrijp niet wat hier gaande is. Ik kan hier bijna alles lezen en volgen. Waar ben ik ergens?"

Het is zo onnatuurlijk dat zij spontaan reageerde van "hoe komt het dat ik hier zoveel kan lezen en ik ben zover van mijn land?".

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het aandachtspunt is terecht. De vraag is: welke rol heeft men daarin?

Ik stel vast dat een aantal gemeenten daar acties rond ondernemen. Hier in het Gentse is bijvoorbeeld een vereniging daar bijzonder mee begaan en reikt daar ook elk jaar een prijs voor uit. Dat is een publicitaire return, om het eens in het potjesengels te zeggen.

De vraag is: wat is onze rol daarin?

Ik denk dat wij in onze beleidsverklaring daar niets over opgenomen hebben. Het lijkt mij wel interessant om daar bij gelegenheid eens over na te denken, maar er zijn geen wettelijke middelen om de mensen daartoe te dwingen. De naamgeving is vrij.

De enige wetgeving die er op dat vlak bestaat is de taalwetgeving in consumentenzaken en daar letten we wel heel goed op.

We hebben hier al opleveringen van machines, enz. geweigerd omdat er geen Nederlandstalige handleiding bij zat. En u moet ons niet verdenken van taalfanatisme wat dat betreft. Het heeft te maken met veiligheid.

Ik vind wat u zegt terecht. Ik denk wel dat wij daar geen speciale rol in te spelen hebben vandaag. Misschien willen we dat later wel eens opnemen in een beleidsverklaring. Maar dit is een echt actieterrein voor de gemeentebesturen en het verenigingsleven.

Er zijn talrijke Davidsfondsafdelingen, om ze met name te noemen, die daar acties rond ondernemen hebben, vroeger meer dan nu, en ik verwijs naar de vele acties aan de toenmalige Belgische, nu Vlaamse kust. Ik verwijs ook naar comités zoals er hier in Gent bestaan.

Geresumeerd:

- het is interessant;
- vandaag is dit geen specifieke opdracht voor de provincie;
- wij houden ons aan de wetgeving op consumentenzaken.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER SCHOLLAERT OVER DE AANSLAGEN VAN DE PROVINCIALE BELASTING

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Waarschijnlijk is het de eerste maal - ik kan het mij zelf maar eenmaal herinneren, namelijk dit jaar - dat er een dubbele toezending is van de provinciale belasting. Dit jaar stel ik dus vast dat zelfstandigen, vrije beroepen samen met bewoners van de provincie een belastingaanslag ontvangen. Een aanvraag tot ontheffing van de APB-gezinnen is voorzien wanneer adres van woonst en uitbating op hetzelfde adres zijn gevestigd.

Uit een beperkte rondvraag blijkt dat tal van mensen de beide belastingen betalen, zonder zelfs een ontheffing te vragen.

Vandaar mijn vraag: waarom is er geen terugkoppeling voorzien tussen het beroepsadres en de APB-gezinnen?

Met de huidige stand van zaken in de automatisering kan dit toch geen probleem zijn. Anderzijds kan ik mij moeilijk inbeelden dat er moedwil bij te pas komt en er aldus bijkomend belastingsgeld ontvangen wordt.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De redenen waarom de ontheffingen moeten worden aangevraagd en niet automatisch kunnen worden verleend zijn zowel van technische als van praktische aard. De APB-gezinnen wordt gevestigd op basis van het rijksregisterbestand van de referentiepersonen - dat is de moderne benaming voor gezinshoofden in Oost-Vlaanderen - terwijl de APB-bedrijven gevestigd wordt op basis van de ondernemingsbestanden van de btw-administratie en van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

De sleutel, of het unieke identificatiegegeven, is voor beide bestanden totaal verschillend. Het rijksregisternummer van een persoon verschilt compleet van het ondernemingsnummer van dezelfde persoon. Dit maakt dat de beide bestanden niet compatibel zijn en er aldus ook geen enkele koppeling mogelijk is tussen de bestanden van de APB-gezinnen en de APB-bedrijven.

Bovendien is de persoon die ontheffing kan bekomen van de APB-gezinnen en de persoon die aangeslagen wordt in de APB-bedrijven niet noodzakelijkerwijs dezelfde. Door het ruime toepassingsgebied van de ontheffingsregeling bestaan er andere onoplosbare vergelijkingsmogelijkheden tussen de APB-gezinnen en de APB-bedrijven.

Ik bespaar u een aantal voorbeelden daarvan, maar ik zal de collega er enkele overhandigen.

Tot zover mijn antwoord, Mijnheer de Voorzitter.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER VEYS OVER AFPERSING EN DIEFSTAL MET GEWELD IN SCHOLEN EN SPORTZALEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In 2003 werden in Oost-Vlaanderen dagelijks minstens zes kinderen of jongeren het slachtoffer van afpersing en diefstal met geweld in specifieke scholen en sportzalen.

Dat blijkt althans uit de officiële cijfers die de federale politie ter beschikking heeft gesteld.

Voor heel België spreken zij in totaal over 17 000 feiten die in een proces-verbaal werden genoteerd. Een proces-verbaal betekent natuurlijk dat er wellicht nog andere feiten zijn, maar waarvan geen klacht werd ingediend.

Als wij over Vlaanderen spreken gaat het over 10 000 gevallen op een totaal van 17 000. Meer dan 2 200 van deze delicten, waarvan aangifte werd gedaan, werden in Oost-Vlaanderen gepleegd. Het grootste deel van bovenvermelde afpersingen in onze provincie vond plaats in middelbare scholen, 896 en in sportzalen, 764. Maar ook 184 kinderen uit lagere scholen en zelfs 57 kleuters werden in 2003 het slachtoffer.

Ik wil er wel de kanttekening bij maken dat als het proces-verbaal als locatie een kleuterschool aanduidt, het perfect mogelijk is dat het niet over de kleuter gaat, maar over de kleuterleidster.

De veelal jonge daders slaan doorgaans toe in bendes. Ze zijn meestal uit op gsm's, portefeuilles, horloges en sportartikelen.

Voor gewelddadige misdrijven tegen eigendom in Oost-Vlaanderen gaat het om 324 onderwijsinstellingen, 94 jeugdlokalen en 62 sportzalen.

Aangezien onze provincie en het provinciaal patrimonium toch een aantal sportzalen en schoolgebouwen telt, had ik graag vernomen of het provinciebestuur op de hoogte is van deze cijfers en welke maatregelen er eventueel werden genomen?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uiteraard zij wij als provincie daarvan op de hoogte en na overleg met de gouverneur, die eigenlijk bevoegd is voor veiligheid, hebben wij het volgend gecoördineerd antwoord voor de interpellant.

Ik wil vooraf opmerken dat de cijfers die de heer Veys hanteert duidelijk niet dezelfde zijn als de officiële cijfers die bij de gouverneur voorhanden zijn. Op dat vlak gaan we het dus allicht niet eens zijn, vandaar volgende repliek.

Volgens de gegevens van de federale politie waren er in 2003 in Oost-Vlaanderen 41 765 aangiftes van diefstal en afpersing of poging daartoe. 5,29 %, of 2 211, van het totaal van deze misdrijven vonden plaats in onderwijsinstellingen en/of sportzalen.

Voor de 41 765 aangiftes dient een onderscheid gemaakt te worden tussen afpersing en diefstal. Dat kan als volgt worden opgesplitst:

- 41 584 gevallen van diefstal of poging daartoe;
- 125 gevallen van afpersing of poging daartoe;
- 29 andere of poging daartoe.

De categorie diefstal kan echter nog verder opgesplitst worden in:

- 38 982 diefstallen zonder geweld of pogingen daartoe. Men denkt dan aan zakkenrollerij, gebruiksdiefstal en huisdiefstal;
- 1 290 diefstallen met geweld of poging daartoe;
- 1 312 niet verder bepaalde diefstallen.

In totaal gaat het dus om 1 415 gevallen van afpersing of pogingen daartoe – 125 heb ik gezegd – of diefstal met geweld – dat gaat hem op 1 290 gevallen – voor alle mogelijke locaties in Oost-Vlaanderen.

Uit de cijfergegevens van de federale politie kan naar ons gevoel niet worden afgeleid hoeveel daarvan plaatsvonden in onderwijsinstellingen of in sportzalen. De bovenvermelde 2 211 misdrijven in onderwijsinstellingen en sportzalen omvatten ook diefstallen zonder geweld. U kunt ze dus niet allemaal over dezelfde kam scheren.

De stelling dat in 2003 in Oost-Vlaanderen meer dan 2 200 kinderen en jongeren het slachtoffer werden van afpersing of van diefstal met geweld in scholen en sportzalen is dan ook onterecht en incorrect.

Specifiek voor wat ons onderwijs in Oost-Vlaanderen betreft heb ik de Cel voor Schoolmaatschappelijk Werk gevraagd om de zaken te inventariseren en in verhouding tot het totaal van het leerlingenbestand kunnen wij u gelukkig een zeer laag cijfer geven. Hiermee wordt bedoeld ten overstaan van fysiek en verbaal geweld bij leerlingen onderling of tussen leerlingen en leerkrachten of leerlingen en derden. Het gaat hem namelijk over twee dossiers die bij ons geregistreerd zijn.

Van het fenomeen geweldpleging met afpersing worden op zich geen statistische gegevens bijgehouden en in het jaarverslag zult u vinden dat er een aantal gevallen op het randje zijn, maar die worden dan meestal ondergebracht in de klasse van gedragsproblemen omdat men ze moeilijk als afpersing kan identificeren.

Als verklaring voor dat laag cijfer is allicht aan te geven dat onze scholen vlakbij de schoolpoorten en zelfs buiten de school in de onmiddellijke omgeving toezicht organiseren. De twee gevallen die tot op heden gekend zijn bij de dienst CSW betreft leerlingen die het slachtoffer zijn geweest van geweldpleging met afpersing zonder dat men echter kan spreken van een vorm van georganiseerd crimineel gedrag, maar eerder van losstaande feiten.

In antwoord op uw vraag welke maatregelen er werden genomen, kan ik u meedelen, Mijnheer Veys, dat de leerlingen begeleiding krijgen van het CSW, het CLB of van interne leerlingenbegeleiders op de school, dit vanuit een visie inzake leerlingenbegeleiding bij het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen. Verder is voor wat de aanpak van ouders van geweldpleging met afpersing betreft gebleken dat samenwerken met de lokale politie nog steeds het meest aangewezen middel is.

Tot slot wil ik meedelen dat de heer gouverneur het onderwerp van de geweldpleging op school op de agenda van de eerstvolgende provinciale commissie Criminaliteitspreventie zal plaatsen die doorgaat op 20 april aanstaande.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER VAN HOVE OM BIJKOMENDE INFORMATIE OVER HET AFGELASTEN VAN HET PROVINCIAAL EXAMEN VOOR MEDEWERKER OP ZATERDAG 19 FEBRUARI 2005

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op zaterdag 19 februari laatstleden werden een 200-tal kandidaten opgeroepen voor het afleggen van hun tweede proef voor het examen van medewerker bij de provincie.

Het selectiebureau ANS Selection reduceerde na de eerste proef het aantal mogelijke deelnemers voor het tweede gedeelte tot maximum 200.

Bij hun aankomst in de Ledeganckstraat werd aan de opgedaagde geselecteerden medegedeeld dat het examen niet kon doorgaan. Een reden daarvoor werd niet opgegeven. Slechts enkele van de kandidaten werden vooraf ingelicht, alhoewel de provinciale diensten en het selectiebureau over alle gegevens van de deelnemers beschikken.

Slechts enkele gelukkigen konden het nog de vrijdagmiddag vernemen. Zij die hun PC of e-mail niet konden raadplegen, ontvingen het bericht pas na de afgelasting, na datum dus.

De kandidaten die een verplaatsing van soms vele tientallen kilometers hadden afgelegd, stonden op die vroege ochtend voor een gesloten deur en moesten onverricht ter zake terugkeren. Hun treinbiljet of andere gemaakte omkosten zijn zij kwijt.

Mijn vragen aan de bestendige deputatie zijn dan ook de volgende:

1. wat is de reden van het uitstel?
2. waarom werden niet alle kandidaten vooraf van dit uitstel verwittigd?
3. wie wordt er voor deze afgelasting aansprakelijk gesteld?
4. wanneer zal het examen uiteindelijk dan wel doorgaan?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gaat over 874 kandidaten.

De firma die belast was met het afnemen van de proeven is in gebreke gesteld en zal voor de kosten opdraaien. Het is niet de eerste keer dat er iets gebeurt rond een examen en het is altijd het best dat we het tijdig ontdekken om de fouten recht te zetten, want uit materiële fouten en zeker niet uit stommiteiten – want het gaat hier om een stommiteit van het selectiebureau – kan men nu eenmaal geen rechten putten.

Ik denk dat dit belangrijk is.

Wat is er gebeurd?

Ik geef u chronologisch het overzicht zoals we dat voorgelegd gekregen hebben in de deputatie van 3 maart en waarover ik dezelfde dag in de 1ste commissie reeds verslag heb uitgebracht.

Er waren 874 kandidaten ingeschreven voor de aanwervingsprocedure. Als er veel kandidaten zijn leggen wij een voorafgaande proef in die selecteert tot op 200 mensen die doorgaan naar het examen, want dit is eigenlijk geen examen, maar een selectieproef.

Dat is gegund geweest aan Associated Consultants bvba, Administrations & Solutions uit Nazareth.

Ik heb dat dossier een week laten hangen omdat de naam van de firma mij eigenlijk niet helemaal zinde. Maar de naamgeving is natuurlijk vrij. Daar kan men niets tegen ondernemen.

DEBATTEN

Ik heb daar ook een referentiecheck op gedaan, zoals men dat noemt, omdat de prijs vrij laag was. Men mag dat weten. Die referentiecheck was positief voor de firma en dan heb ik het dossier met verslaggeving in deputatie gebracht. Zij moeten normaal technisch in staat zijn om dat te doen en de proef zelf was volgens specialisten goed opgesteld.

Er hebben 582 kandidaten deelgenomen aan dat voorexamen en we hebben op 20 januari het proces-verbaal goedgekeurd. Die zijn dan op 24 januari per brief uitgenodigd om deel te nemen aan het examen op 19 februari en kregen ook de kans op studiemateriaal ter voorbereiding van het echte examen.

Op 17 februari – dus twee dagen vooraleer het examen ging doorgaan – krijgen wij bericht van de firma dat er een fout in de verbetermodule was gekomen.

Hoe hebben we dat ontdekt?

Wel, iedereen heeft recht op inzage in zijn examen en het is naar aanleiding van zo een inzage dat de fout ontdekt werd. Een fout in de correctie geeft aanleiding tot een foutief proces-verbaal, want één vraag was foutief verbeterd en bijkomend bleek zelfs dat een aantal totaliseringens niet juist waren.

Na juridisch overleg heeft de examencommissie beslist de test van 19 februari uit te stellen, want wij waren in staat om te corrigeren. Het resultaat is dat er een 12-tal die konden doorgaan naar de examens niet meer kunnen doorgaan en dat er 12 anderen in de plaats komen.

Maar wij moeten voorbereidingstijd geven. Dus hebben we het afgelast.

Het is niet zo dat we niet gepoogd hebben om de mensen te verwittigen. 170 mensen hebben we via e-mail kunnen bereiken. Gelukkig dat het bestaat. 30 niet. De mensen stonden niet voor een gesloten deur. Ze zijn opgevangen geweest en hebben de informatie gekregen.

Wij hebben ondertussen controle en dubbelcontrole laten doen op de proeven en de zaak is voorgelegd aan de deputatie op 3 maart. Er zal dus een nieuw examen ingelegd worden. We hopen dat te kunnen laten doorgaan op 16 april en ik hoop dat de wet van Murphy niet zal toeslaan. De desbetreffende firma is in gebreke gesteld en zal dus voor alle kosten en onkosten moeten opdraaien.

Tot zover het verslag.

Ik denk dat men in deze zo correct mogelijk gehandeld heeft, rekening houdend met de omstandigheden. En een fout die men moet rechtzetten, moet men ook ootmoedig kunnen toegeven. Dank u.

VRAAG VAN DE HEER JORIS OVER DE NOODPLANNEN IN GEVAL VAN BIOTERREUR

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Begin deze maand hield Interpol zijn eerste Global Conference over de dreiging van bioterreur. De secretaris-generaal van Interpol, Ronald Noble, stelde toen dat geen enkele regering en geen enkele instelling goed voorbereid is op de gevolgen van een aanslag met biowapens. Men denkt dan om technische redenen in de eerste plaats altijd aan het verspreiden van pokken, alhoewel Antrax of botulisme of zelfs pest ook goed mogelijk zijn.

Nu is het zeer onwaarschijnlijk dat Oost-Vlaanderen ooit het primaire doelwit van zo een aanslag wordt, maar als onze vrienden in de Verenigde Staten, Groot-Brittannië of Israël worden aangevallen, zal die epidemie zich - zelfs voor de besmetting wordt gedetecteerd - waarschijnlijk via de internationale vlieg-routes over de hele wereld verspreid hebben en worden wij ook met het probleem geconfronteerd.

Daarom vroeg ik mij af of er in geval van een aanslag met biowapens ergens ter wereld een soort rampenplan bestaat in Oost-Vlaanderen? Zo ja, kadert dat in een federaal rampenplan?

Een goed rampenplan zou minstens twee componenten moeten hebben.

Bestaat er een vaccinatiecomponent?

Zijn er tegen de meest waarschijnlijke besmettingsvormen tegen de biologische wapens die circuleren vaccins ter beschikking?

Men hoeft geen geheimen te verraden en mij niet te zeggen welke, maar zijn er vaccins om een deel van de bevolking of minstens het vitale medische personeel in te enten?

Zijn er quarantainemaatregelen om eventueel besmettingshaarden snel te isoleren en te beletten dat de besmetting zich verspreid?

Is er op de eerste lijn, die van de huisartsen, een voorlichtingscampagne voorzien om te zorgen dat zij - die meestal nog nooit een geval van pokken onder ogen hebben gehad, want dat is allang uitgestorven. Zelfs in het Instituut voor Tropische Geneeskunde heeft men daar geen praktijkervaring meer mee - een eventuele besmetting snel zouden herkennen en niet zouden denken van "och, het is maar een griepje"? Dat gevaar is reëel in de beginfase.

Het zijn de huisartsen die als eerste zo een besmetting zouden moeten detecteren. Zij zouden een meldpunt moeten hebben waar zij verdachte besmettingen, verdachte ziektebeelden onmiddellijk kunnen aangeven zodat de overheid snel een overzicht krijgt van "hela, hier begint iets. Hier is een ziektebeeld dat niet beantwoordt aan het klassieke griepje".

Op die manier kan men eventuele besmettingen snel ontdekken en eventueel snel isoleren.

Ik denk dat het laatste luik, de voorlichtingscampagne op het niveau van de huisartsen, uiterst belangrijk is.

Ik vraag mij af of de provincie, eventueel in samenspraak met hogere overheden, daaraan werkt?

Dank u.

De heer Gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Ik zal zeer kort zijn.

Ik zou willen zeggen aan het provincieraadslid, mijnheer Joris, dat wij qua structuur alles hebben op het provinciaal niveau. Wij kunnen bij alle vormen van rampen die er zijn meehelpen of wij kunnen die zelfs oplossen. Het provinciaal coördinatiecomité is een structuur die op dat vlak zeer goed uitgerust is, zowel voor de klassieke rampen, zoals brand, wegrampen, enz., maar ook voor meer gespecialiseerde rampen zoals mond- en klauwzeer en varkenspest.

Daar kunnen wij aan meehelpen. De structuur is aanwezig.

Als het iets meer gespecialiseerd is - ik neem dan de landbouwramp, zoals varkenspest en mond- en klauwzeer - vullen wij ons bestaande provinciaal coördinatiecomité aan met specialisten van Volksgezondheid, Milieu, Landbouw, enz.

Waar u het echter specifiek over hebt - bioterrorisme - is een risico waarvan het beheer of de coördinatie niet gebeurt op provinciaal niveau - u hebt het trouwens ook zelf voor een stuk in uw vraagstelling laten blijken - maar op het federaal niveau. Het is een fase 4 en u weet dat fase 4 een noodplanning is die georganiseerd wordt, beheerd wordt door het federaal niveau. Dat betekent bij ons zeer specifiek door de minister van Binnenlandse Zaken.

Ik kan er echter wel aan toevoegen dat het federaal ministerie van Volksgezondheid een biotoxplan Volksgezondheid ontwikkeld heeft dat voorziet in procedures voor gevallen van opzettelijk gebruik van biologische of toxische bestanddelen voor terroristische doeleinden.

Maar ik moet toegeven dat deze vorm van terrorisme - trouwens elke vorm van terrorisme - bijzonder moeilijk te bestrijden valt. Dat ontkennen we niet. En wij hopen dat het gevaar dat u schetst nooit voorkomt.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Achtbare Collega's,

Wij komen stilaan aan het einde van het vragenuur en er zijn nog enkele vragen te gaan.

Een vragenuur is een vragenuur en ik herinner u ook aan artikel 52: de vragen moeten beperkt blijven tot wat strikt nodig is opdat het onderwerp beknopt en zonder nadere toelichting kan worden uiteengezet.

Dat wil ik eventjes meegeven als nadenker.

Straks moeten we een einde maken aan het vragenuur.

VRAAG VAN DE HEER JORIS OVER DE HANDELSRELATIES MET CHINA

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal het deze keer niet hebben over mijn klassieke thema's: het gebrek aan mensenrechten in communistisch China, het gebrek aan democratie. En ik ga het niet hebben over de twijfelachtige redenering dat economische groei een soort compensatie zou zijn voor het ontbreken van democratie of mensenrechten. "Het is wel een schurk, maar hij heeft toch mooie autostrades gebouwd" is een argument dat mij nooit heeft aangestaan.

Ik ga het zuiver over de economische aspecten hiervan hebben.

Geïnspireerd door een opmerking van de Groen!-fractie vorige keer in verband met de Schools of Excellence...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,

Artikel 52. Ik heb het daarnet voorgelezen, alstublieft. Beperk u tot de vraag.

De heer Joris

... vroeg ik mij af of de provincie bepaalde maatregelen neemt, zo ja, welke, om te beletten dat de economische contacten met China zouden leiden tot delokalisatie van bedrijven?

Als men de lonen en arbeidsvoorwaarden in China ziet, moet de verleiding voor een niet al te scrupuleuze ondernemer zeer groot zijn.

Een analoge vraag zou ik willen stellen in verband met het mogelijk verlies van concurrentievoordelen.

Als men gewoon goederen verhandelt, is dat verlies aan concurrentiekracht te verwaarlozen. Als men echter ook de technologie verkoopt om die goederen te produceren – en dat kan gaan van het veredelen van bloembollen tot elektronische apparatuur tot bepaalde informaticasystemen – loopt men het risico dat de winst op korte termijn door de volgende generaties duur zal betaald worden.

Zij zullen misschien geconfronteerd worden met Chinese bedrijven die van die technologie gebruik maken om onze Oost-Vlaamse bedrijven hier uit de markt te prijzen.

Dat is op de Japanse markt bijvoorbeeld gebeurd en dat zou zich in de Chinese situatie zeer gemakkelijk kunnen herhalen.

De provincie kan daar niets verbieden of opleggen, maar ze zou minstens een bewustmakingscampagne kunnen voeren, erop kunnen toezien en er de bedrijven op kunnen wijzen dat het niet altijd verstandig is van kennis en knowhow te exporteren, want dat wrekt zich op de komende generaties van ondernemers, zeker als men in acht neemt dat de Chinezen het niet al te nauw nemen met het patentrecht. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal niet antwoorden op al die vragen die mijnheer Joris niet ging stellen. Ik zal mij beperken tot zijn eigenlijke vragen.

Eerst en vooral, Collega, weet u dat de meeste van onze acties vanuit de provincie naar China exportgericht zijn en dat ze gebeuren in nauwe samenwerking met Export Vlaanderen. In samenwerking met Export Vlaanderen hebben wij daar een aantal seminaries georganiseerd en daaruit is onder andere ook Flagort ontstaan. Maar daarover heb ik het al voldoende gehad in deze raad.

Wat betreft de bescherming van onze knowhow wil ik er u toch ook op wijzen dat bij onze laatste deelname aan de reis van prins Filip naar China wij aan de West China University in Changai een seminarie georganiseerd hebben, samen met de universiteit van Gent, over het beschermen van de intellectuele rechten als dusdanig.

Wij zijn ons van dat probleem bewust.

Dat is geen typisch Vlaams of Oost-Vlaams probleem, maar sedert China toegetreden is tot de wereldhandelsorganisatie – ik zeg niet de World Trade Organisation, let daar duidelijk op – wordt daar duidelijk de nadruk op gelegd.

Ik wil er ook uw aandacht op vestigen dat wij bij onze acties steeds de nadruk leggen op de wetenschappelijke onderbouwing, 't is te zeggen een nauwe samenwerking met de onderzoekers van de universiteit en met de eigen proefcentra.

Wat betreft het gevaar van delocalisatie moet ik u ook op de tegenovergestelde actie wijzen die zich aankondigt.

Meer en meer investeringen uit China komen naar het Westen. Het is dus in die context dat we bij de inrichting van Accenta in september van dit jaar ervoor gezorgd hebben dat een aantal Chinese ondernemingen hierheen komen om de mogelijkheden tot vestiging in West-Europa, in Vlaanderen en in Oost-Vlaanderen te bekijken.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat ik hiermee een voldoende antwoord heb gegeven en dat ik niet buiten mijn tijdslimieten ben gegaan.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER J. BEKE OVER HET AANTAL STARTENDE BEDRIJVEN IN 2004 IN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN**De heer Beke**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga mijn vraag binnen de minuut stellen. Het is eigenlijk een korte vraag die misschien later aanleiding kan geven tot een verdere tussenkomst.

Ik stel alleen vast uit cijfers die bekend zijn gemaakt dat er in de provincie Oost-Vlaanderen in het voorbije jaar omtrent 6 734 nieuwe bedrijven zijn opgericht, starters dus.

Ondanks dit cijfer moeten we vaststellen dat we daarmee onder aan de lijst bengelen in vergelijking met de andere provincies.

Dit verbaast mij, wetende dat er in deze provincie heel wat inspanningen worden gedaan, zie GOMOV, EROV, enz.

Ik had dus graag van de deputatie vernomen of:

- zij weet heeft van deze cijfers?
- het eventueel noopt tot nieuwe acties?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal hier een kort antwoord geven en een gedetailleerd schriftelijk antwoord bezorgen aan de collega of het laten opnemen in het verslag.

Met cijfers moet men opletten.

Mijn leraar Statistiek zei altijd: "De statistiek is als een bikini: het bedekt het voornaamste."

Ook in deze is dat zo.

Ze zijn uiteraard bekend. Het zijn cijfers die Unizo verzameld heeft, maar die ook elk jaar verzameld worden door EROV zelf. De cijfers zijn correct, maar ze zijn te relativiseren.

We moeten rekening houden met de relatieve sterkte van de provincie.

Antwerpen heeft bijvoorbeeld 1 668 000 inwoners. Wij hebben er 1 373 000. Dus in de vergelijking en de verwerking van de cijfers moeten we daar rekening mee houden.

We moeten ook rekening houden met het aantal bezoldigde tewerkgestelden:

- Antwerpen: 606 000;
- Oost-Vlaanderen: 417 000.

U moet dat ook eens over een bepaalde periode bekijken.

Wij hebben de cijfers uitgesplitst vanaf 2000 en er zijn nogal wat verschillen.

De statistieken moeten op zich geduid worden. We moeten er voorzichtig mee omspringen, want de definitie van starter is niet altijd eenduidig. De ene keer rekent men een bepaald iemand tot de starters, de andere keer niet.

In tegenstelling tot faillissementen is het starten van een onderneming minder meetbaar.

We zitten ook met de problemen van de eenmanszaken en we zitten met het feit dat een aantal verenigingen - zoals verenigingen van mede-eigenaars - besloten hebben om ook een eerste ondernemingsnummer te krijgen.

Dat vertekent de statistieken vandaag.

We zitten ook met een groot aantal zelfstandigen in bijberoep. Volgens Unizo zelfs met ongeveer eenderde, wat alweer de cijfers vertekent.

Maar algemeen moeten we aannemen dat de forse stijging, vooral in de eerste jaargang 2004 bijvoorbeeld, te wijten is aan een toevalligheid, namelijk de invoering van de kruispuntbank voor ondernemers.

Ik zal u de gedetailleerde cijfers bezorgen. Ze zijn uiteraard belangrijk om in de gaten te houden, want wij bengelen in het Europees peloton aan de staart wat het aantal starters betreft.

Wij maken onszelf soms wijs dat wij echt een land van ondernemers zijn, maar dat is niet waar. Wij zijn een land van KMO-ers in Vlaanderen en ook in onze provincie, maar niet van entrepreneurs.

De oorzaken daarvan zijn gekend:

1. wij leven in de waan dat alles zeker moet zijn en de goede sociale zekerheid van de werknemers is een handicap om te starten als zelfstandige.
Ga het maar na in uw eigen familie.
Als iemand start als zelfstandige zegt men: "Maar jongen toch, gaat u een vaste job bij de overheid, bij de provincie Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld, opgeven om het risicovol leven van een zelfstandige te leiden?";
2. startkapitaal is een probleem, ondanks de inspanningen - Archimedesleningen, enz. - die men vandaag reeds levert. Er is een verbetering merkbaar, dat is juist, maar het is nog altijd niet gemakkelijk om als kleine jonge starter aan risicokapitaal te geraken;
3. onderwijs is een spijtige zaak. Het moedigt het ondernemersschap niet aan. Wellicht zal het nu weer wat verbeterd worden en opgenomen worden in de eindtermen. We doen daar inspanningen rond met EROV. Zie bijvoorbeeld Eureka, het vormingstoneel dat onder meer nog gebracht is in De Punt. Dat is een initiatief van EROV.
Wij werken rond de mini-ondernemingen mee, enz. Maar bij gelegenheid kunnen we daar eens wat uitgebreider bij stilstaan.

Dit alles als een begin van antwoord en ik zal u de documentatie bezorgen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De GOM en de provinciale dienst Economie zijn ook genoemd in deze, dus ik zal daar kort nog iets aan toevoegen.

Ik zou moeten wijzen op het principe van de subsidiariteit waarbij in het kader van het kerntakendebat de opvangende begeleiding van de starters niet werd weerhouden als een kerntaak van de provincie, wat wij uiteraard betreuren, maar eigenlijk toegewezen werd aan het Vlaams niveau.

De begeleiding van de starters is een prioritaire bevoegdheid van het VISO.
Dat neemt niet weg dat wij een flankerend beleid kunnen voeren vanuit de provincie. Zo hebben wij in onze strategische economische planning als één van de 18 actiepunten het steunen van het ondernemerschap en het aanmoedigen van het ondernemerschap opgenomen.

Verder wil ik nog kort wijzen op de rol die vanuit de GOM gespeeld wordt in het organiseren van de bedrijvencentra.
Dat zijn typische locaties voor startende ondernemers en ook in het organiseren van doorgangscentra als dusdanig.

Maar ik zal ook een uitgebreider antwoord overhandigen aan de collega, want ik weet dat we een beetje in tijdsverlegenheid zitten.
Dank u.

De heer voorzitter

Collega's,
Gezien onze afspraak, gisteren gemaakt in de centrale commissie en tevens op aandringen van onze voorzitter en mij beroepend op artikel 65 van de provinciewet dienen we ons te beperken tot één uur vragentijd - we zijn er weliswaar een beetje buiten gegaan -, zoniet komen we werkelijk in tijdsnood voor het afhandelen van de agenda van deze dag.
Er resteren ons weliswaar nog vijf vragen. Die vijf vragen zullen bij voorrang afgehandeld worden op de eerstkomende provincieraad van 20 april aanstaande.

PUNT 2**GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING GROOTSTEDELIJK GEBIED GENT": VERLENEN VAN EEN VOORWAARDELIJK GUNSTIG ADVIES****De heer voorzitter**

We hebben ter zitting een amendement van Spirit op onze banken gevonden, getekend door mevrouw Kerste Van Grembergen. Mevrouw Van Grembergen zal nu haar amendement toelichten.
Mijnheer Veys, ik geef eerst het woord aan mevrouw Van Grembergen. U krijgt straks het woord.

Mevrouw Van Grembergen

Ik zal eerst een algemene inleiding geven en daarna zal ik mijn amendement toelichten.
Spirit vraagt aan de Vlaamse regering om de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent zo snel mogelijk definitief goed te keuren, maar rekening te houden met een aantal fundamentele opmerkingen. Spirit vraagt aandacht voor de groenpolen Parkbos, het voormalig vliegveld Oostakker/Lochristi, de Gentbrugse meersen/Damvallei en de Vinderhoutse bossen. Naast de grote valleigebieden zijn deze openruimtegebieden zeer waardevol voor de woon- en leefkwaliteit van het grootstedelijk gebied.

DEBATTEN

De zones voor bosuitbreiding in de groenpolen Parkbos en Oostakker/Lochristi werden, in vergelijking met het oorspronkelijke grafische plan, ingekrompen. Het voorstel dat nu voorligt is een lauwe milkshake. Bovendien brengt deze schrapping van bosgebieden de taakstelling voor bosuitbreiding, zoals voorzien in het ruimtelijk structuurplan Gent, in het gedrang.

Daarnaast steunt Spirit, hoewel dit buiten het afbakeningsgebied ligt, nadrukkelijk de visie over de Merelbeekse bossen die het embryo kunnen zijn van een regionale bosontwikkeling net buiten het stedelijk gebied. Spirit betreurt evenwel de houding van het Melse schepencollege dat weigerde mee te denken en te plannen. Door het niet opnemen van de Brusselsesteenweg in het grootstedelijk gebied Gent, missen we de kans om na te denken over verstedelijking, mobiliteit en cultuuraanbod.

We zijn ervan overtuigd dat met deze krachtlijnen een gezond evenwicht wordt gevonden tussen de verschillende grootstedelijke functies met een bijzondere aandacht voor de groenpolen en met een voldoende groene recreatiemogelijkheid.

Nu kom ik tot mijn amendement en aangezien de tijd dringt, zal ik me beperken tot de drie kernen.

1. De Kalevallei.

Het deelgebied voorbehouden voor natuurontwikkeling zou in vraag worden gesteld. Deze zone is belangrijk voor de landbouw en derhalve wordt voorgesteld om deze deelruimte te bestemmen zoals voorzien in het oorspronkelijke plan, namelijk deels als agrarische zone met natuurverweving en deels als agrarische zone met bosverweving. Op die manier hebben de huidige landbouwbedrijven zekerheid van uitbating.

2. Het is wenselijk het woongebied Overdam, eveneens voorgesteld als natuurgebied, te bestemmen als agrarisch gebied met natuurverweving zodanig dat de huidige bewoners van de woningen zekerheid hebben om te mogen moderniseren en eventueel binnen de voorwaarden uit te breiden.

3. De Seveso-problematiek. De studie hierover is nog lopende, dus daar zijn nog geen zekerheden over. Indien die woningen in de risicocontouren vallen, zullen de bewoners onteigend worden. Niemand wenst onteigend te worden, maar de onzekerheid die leeft bij die mensen, is erger. Daarom vraag ik het amendement goed te keuren.

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het gemengd regionaal bedrijventerrein R4/N70 te Oostakker-Noord zal via de parallelweg langs de R4 en via het nieuw te ontwikkelen portaal op de grens met Lochristi uitsluitend voor het economisch verkeer toegankelijk gemaakt worden. Deze bestemmingswijziging zal nefaste gevolgen hebben voor de land- en tuinbouwers die daar gevestigd zijn. Zij protesteren hier dan ook zeer heftig tegen gezien ze in dat geval het slachtoffer zullen worden van onteigeningen.

Het verleggen en afsluiten van de Drieselstraat voor het lokaal doorgaand verkeer van en naar Oostakker-dorp heeft een belangrijke impact op de verkeerssituatie. Langs de oostkant wordt Oostakker-dorp volledig geïsoleerd. De vindingrijke automobilist zal sluiptwegen zoeken om via dichtbebouwde woonstraten zijn doel te bereiken. Men zal zich in een patstelling werken en de wakkere burgers van die woonstraten zullen bijkomende verkeersremmende maatregelen eisen. De Drieselstraat werd tot aan de ingang van Volvo Trucks recentelijk vernieuwd en heringericht. Het fietsverkeer werd gescheiden van het gemotoriseerd verkeer, aparte parkeerzones werden aangelegd, rotonden gebouwd om de snelheid te breken, een totaal nieuw wegdek werd gegoten en het geheel werd aangenaam gemaakt met aangepaste beplantingen. In de nieuwe plannen zal men de straat afsluiten, want dit stuk Drieselstraat wordt opgenomen in het regionaal bedrijventerrein.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik pleit hier voor een nieuwe verbinding tussen de N70 en Oostakker-dorp die een waardig alternatief moet zijn voor de bestaande Drieselstraat, dit wil zeggen: in de buurt van de bestaande en veilig voor het lokale verkeer, zowel voor de fietsers als de voertuigen. Ik voel me gesterkt in mijn pleidooi omdat de provinciale administratie zelf de vraag stelt of het effect van het afsluiten van de Drieselstraat voldoende werd ingeschat.

De heer Beke

Collega's,

Vooraf zou ik namens mijn fractie willen stellen dat er heel wat inspanningen zijn geleverd voor de moeilijke oefening die de afbakening van dat grootstedelijk gebied Gent is. Het uiteindelijke werkstuk is een zeer aanvaardbaar stuk dat op grote consensus en waardering kan steunen, wat niet wegneemt dat hier en daar wel een paar aanmerkingen te maken zijn. Uiteindelijk leveren wij maar een advies af.

Het is de Vlaamse regering die straks de beslissing zal moeten nemen en het is in die zin goed dat wij, nu we dit opnieuw voorgelegd krijgen, uitdrukkelijk de geformuleerde opmerkingen overmaken aan de Vlaamse overheid in de hoop dat ze daar inderdaad rekening mee zal houden. In die zin hebben onze diensten uitstekend werk verricht. Ze hebben ook heel uitvoerig de knelpunten aangeduid. Ik wil nog eventjes blijven stilstaan bij een aantal omdat ik wat dat betreft alsnog van de deputatie enige toelichting zou willen krijgen.

We hebben het in het verleden gezegd, maar ook vandaag wil ik het herhalen: het blijft een wat onbegrijpelijke situatie dat de afbakening niet altijd even eenduidig is gemotiveerd.

Neem het afbakeningsgebied Latem van de kern van Drongen met het industriegebied van Drongen-Baarle waarbij - ik heb het gisteren nog aan de stadsdiensten gevraagd - men eigenlijk geen sluitende redenering heeft waarom dat niet in het gebied opgenomen wordt. 'Ja, we hebben ons laten leiden door een geografische afleiding, de ringvaart'. Men heeft echter niet verder gedacht, misschien in een geste van: 'kijk eens, we willen er toch niet alles in nemen'. Ik weet echter niet of dat steekhoudend is met betrekking tot de doeltreffendheid van het geheel, want het heeft toch wel consequenties, met name voor het openbaar vervoer, maar zeker ook voor het industriegebied Baarle omdat daar toch nog mogelijkheden zijn. Ik hoor Gent ook voortdurend zeggen dat zij voldoende vestigingsmogelijkheden moeten hebben voor industriële activiteiten.

Het is al aangehaald door de collega, maar hetzelfde geldt voor Melle: de woonkern werd buiten het gebied gehouden. Het blijft een onbegrijpelijke situatie.

De as en het dorp van Lochristi vallen er ook buiten, hetgeen heel veel en zware consequenties heeft voor de ontwikkeling van de mobiliteit, van het openbaar vervoer.

Graag daarover nog enige toelichting.

Verder is het zo dat het beleid aangaande het grootstedelijk gebied nogal toegespitst wordt op wonen, secundaire bedrijvigheid en groen, maar dat het iets te weinig oog heeft voor andere functies die ook moeten vervuld worden binnen dat grootstedelijk gebied.

Ik denk aan recreatieve activiteiten. We zullen straks ook nog de discussie voeren over de wat meer luidruchtige sporten, denk maar aan de motorcrossterreinen en dergelijke meer. Die moeten toch ook ergens een ruimte hebben.

De tertiaire sector heeft een hele grote behoefte aan kantoorontwikkeling. Er zijn binnen het grootstedelijk gebied een paar polen, denk aan Flanders Expo en de Bellevue-wijk, maar de vraag is of dit wel voldoende is.

Omtrent de glastuinbouw is er weinig of niks opgenomen en ook dat vind ik een tekort.

Volgens onze diensten is er ook een lacune in de verordende plannen in vergelijking met het beleidsvoorstel.

De grote vraag - we hebben ze al gesteld, maar we herhalen ze nog eens - is of de taakstelling wonen eigenlijk wel haalbaar is. Het is vrij ambitieus en de vraag is of binnen dit gebied die taakstelling voldoende kan vervuld worden. In die zin knoop ik aan bij wat ik daarstraks heb gezegd met betrekking tot Drongen en Melle.

Verder was er ook de opmerking in verband met het woningpatrimonium na de kwalitatieve invulling van de verschillende woongebieden. Ik denk dat ook daar terecht vragen over worden gesteld. Uiteraard wordt ook aandacht gevraagd voor de archeologische aspecten, want er zullen nogal wat gebieden moeten ontwikkeld worden en die zijn blijkbaar van archeologische waarde. De vraag is of daar ook voldoende aandacht aan wordt gegeven.

DEBATTEN

De taakstelling 'bedrijvigheid' is ook niet duidelijk. Dit zou beter kunnen. Ik denk dat het goed is de Vlaamse overheid aan te bevelen daar aandacht aan te besteden.

Verder vind ik de geïntegreerde benadering van de ruimtelijke ordening, de mobiliteit en de infrastructuur belangrijk, dus eigenlijk de afstemming van de verschillende plannen. In de voorbije tijd zijn door de NMBS en De Lijn heel wat plannen gemaakt, maar in welke mate zijn die op mekaar afgestemd en passen die binnen dit geheel? Dat is voor mij toch nog een vraag.

Mijn collega Claeysens zal zo dadelijk tussenkomen over de landbouw.

Volgens mij is de wisselwerking tussen de beleidsplannen die ik daarnet heb aangehaald, te weinig gegarandeerd. Ik denk dat ik in een kort bestek de belangrijkste bekommernissen heb geuit. Ik zou over die zaken graag een antwoord krijgen van de deputatie.

Mevrouw Claeysens

Voorzitter, Collega's,

Ik keer nog even terug naar 13 november 2002 toen aan dit provinciebestuur gevraagd werd een advies te formuleren over het voorstel van afbakening.

In het deelaspect 'landbouw' werd toen als uitgangspunt gehanteerd: de landbouwgebieden zoveel als mogelijk opnemen in het buitengebied. In het toen door deze raad genomen advies werd zelfs de vraag geopperd of er nog plaats was voor stedelijke landbouw.

Vandaag moeten we vaststellen dat er in het voorliggend RUP met het advies van weleer weinig rekening werd gehouden inzake landbouw. Nochtans wordt in de globale visie 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent' het garanderen van de leefbaarheid van landbouwactiviteiten onderschreven. Wij onderschreven toen en onderschrijven nog steeds de 4 groenpolen voor de aanleg van een stadsbos. Laat dat duidelijk zijn.

Toch ben ik vandaag blij met het voorliggend provinciaal advies waar duidelijke standpunten worden ingenomen ten behoeve van de landbouw. Immers, er wordt voor de realisatie van verschillende groenpolen gekozen voor een uitdovingsbeleid en een beperkte uitbreiding van 20 %. De rechtszekerheid van levensvatbare bedrijven komt hierdoor in het gedrang. Ik hoef u er niet van te overtuigen dat een uitdovingsbeleid nefast is voor de bedrijfsvoering van levenskrachtige jonge bedrijven.

Verder blijven er nog de andere problemen waar boer en tuinder vandaag mee geconfronteerd worden. Verdere inkrimping heeft automatisch inkrimping van het bedrijfsareaal tot gevolg, misschien tot er niet meer voldoende overblijft om te overleven.

Collega's,

Het is niet de eerste keer dat ik in deze raad een tussenkomst geef met een dergelijke teneur. Het blijft moeilijk en pijnlijk vast te stellen hoe marginaal de aandacht voor de landbouw soms is.

Een vraag die spontaan bij me is gerezen bij de opmaak van dit RUP, is of er eigenlijk wel een landbouwstudie opgemaakt werd. Waarom kan de VLM in deze het planningsproces niet begeleiden?

Voorzitter, u wil me wellicht vergeven dat ik refereer naar het strategisch plan voor de Gentse kanaalzone, maar dit dossier ligt mij nu eenmaal zeer nauw aan het hart. Bij de aanduiding van de koppelingsgebieden in de Gentse kanaalzone is er wel degelijk een landbouwstudie gemaakt. Niet dat ik mij vandaag gelukkig voel met de aanduiding van de koppelingsgebieden, maar de opmaak van een dergelijke studie toont toch wel dat een gebiedsgerichte aanpak verdere navolging verdient.

In de stuurgroep van het SRN (subregionaal netwerk) werd maandag nog maar eens duidelijk dat er in de structuurplanning twee snelheden worden ontwikkeld: deze van de planning en deze van de wettelijke instrumenten voor de acties waardoor betrokkenen jaren in de onmogelijkheid blijven om hun bedrijfsplanning te maken. Inrichting van koppelingsgebieden met nabestemming 'bos' vormden het uitgangspunt voor een stevige, doch boeiende discussie. Het illustreert dat er bij de hogere overheid weinig wordt nagedacht over wat de repercussies zijn van dergelijke planvorming.

Dank u.

Mevrouw Zenner-De Gryze

In het verslag kunnen wij met genoeg vaststellen dat de algemene en specifieke opmerkingen bij de deelprojecten werden opgenomen, en ruim werden opgenomen.

Graag wens ik nog een aantal opmerkingen, meer specifiek bij het deelproject Parkbos, in de verf te zetten.

De belangrijkste doelstelling is uiteraard de realisatie van een groenpool ten zuiden van Gent. Onder groeninplanting wordt echter voornamelijk kernbos en bufferbos verstaan. Wanneer een groenvulling zich tot bos beperkt, wordt het diverse karakter van de kastelensite met agrarisch groen, kleinschalige bebossing en historische, waardevolle kasteeldreven, aangetast.

De opgenomen bestemming van een reservegebied kan niet verzoend worden met een bestemming als bufferbosgebied, natuurgebied of agrarisch gebied en dit om een aantal redenen.

- De inplanting van een nieuw technologiepark is strijdig met de doelstelling van de realisatie van een groenpool.
- Met de inplanting van een bijkomend bedrijventerrein gaat een unieke kans teloor op het vlak van natuurbeleving, natuurrecreatie en natuureducatie. De bebossing van dit terrein zou een uitstekende uitvalsbasis vormen voor deze doeleinden.
- De inplanting van een nieuw wetenschapspark te Zwijnaarde doet de huidige moeilijke verkeerssituatie verder ontsporen en brengt de verkeersveiligheid van de schoolgaande jeugd en de lokale bewoners nog meer in het gedrang onder meer ingevolge bijkomend sluipverkeer in de aanpalende straten en wijken naar de N43, in het bijzonder veroorzaakt door het afsluiten van de op- en afritten van de autostrades op de N60.
- Het harmonieus inplanten van een bedrijvenpark in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied van de kastelenroute, voorlopig beschermd, is niet realistisch en een aanfluiting voor de landbouw die wel onteigend wordt voor realisatie van groenpool- en kernbosgebied.

Ik ben ervan overtuigd dat een bijkomende industriële, economische of technologische bedrijvigheid niet op deze plaats thuishoort temeer aangezien Zwijnaarde reeds heel wat inspanningen levert om industrie, technologie en kenniseconomie te huisvesten. Daarenboven zijn er voldoende alternatieve plaatsen in de omgeving van Gent beschikbaar.

De bestemming als boskerngebied dat onder meer het kasteelpark De Ghellinck omvat, laat, in tegenstelling tot het gebied bestemd als groenpool Parkbos, geen zacht recreatief medegebruik zoals fietsen, wandelen, en ook beperkte landbouw toe ondanks het feit dat precies dit gebied het dichtst aanleunt bij de stad. Hierdoor dreigt het Parkbosproject de Gentenaar en de bewoners een belangrijke mogelijkheid te ontzeggen om van de groenpool te genieten.

Wat echter niet kan, is het stopzetten van de aanwezige landbouwactiviteit op het moment van bebossing. Om deze redenen is het aangewezen dat de percelen die door de landbouw in gebruik zijn, te bestemmen als agrarisch gebied met nabestemming bos- en natuurontwikkeling.

De heer voorzitter

Mijnheer Heyndrickx, we luisteren.

De heer Heyndrickx

Graag geef ik een toelichting op het amendement ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Heyndrickx, mag ik eerst nog even het woord vragen?

Ik vond het van uw fractie bijzonder onheus en zeker niet hoffelijk om hier om 15 23 uur nog zeven amendementen op de tafel van de Griffie neer te leggen. Ik vind dat weinig passend. Ik heb ze in ijlt tempo laten kopiëren, maar het is een groot gemis aan hoffelijkheid.

Mijnheer Stevenheydens, u heeft gisteren tijdens de centrale commissie aan de voorzitter gezegd dat u waarschijnlijk deze voormiddag een amendement zou indienen.

De heer Stevenheydens

Voorzitter, dat gaat waarschijnlijk over een ander dossier. Dat heeft niks met dit dossier te maken.

De heer voorzitter

U bent wel akkoord met mij dat er vandaag ter zitting, om 15 23 uur, nog zeven amendementen gekomen zijn.

Ik laat ze nu uitdelen en we zullen zien waar we uitkomen.

De heer Stevenheydens

Voorzitter,

Ik begrijp uw bezorgdheid. Wij hebben deze voormiddag fractievergadering gehad en onmiddellijk na de fractievergadering werd gestart met de opstelling van die amendementen. Het reglement laat toe ...

De heer voorzitter

Het laat het toe, inderdaad.

De heer Stevenheydens

... om tijdens de bespreking van het punt amendementen in te dienen. Wij volgen het reglement en de amendementen zijn neergelegd op het moment dat ze klaar waren.

De heer voorzitter

Collega Stevenheydens ...

De heer Stevenheydens

Na de fractievergadering werden die amendementen opgesteld.

De heer voorzitter

Het is niet de normale werking in deze raad. Bij mijn weten is het de eerste keer in de 20 jaar dat ik hier aanwezig ben dat zich zoiets voordoet.

De heer Stevenheydens

Zo dikwijls worden ook geen amendementen ingediend.

De heer voorzitter

Tot daar. Wij zullen straks oordelen en stemmen over die amendementen. Collega Heyndrickx, u hebt het woord. Excuseer mij voor de tussenkomst, maar het moest mij van het hart.

De heer Heyndrickx

De afbakening van het grootstedelijk gebied Gent herinnert ons eraan dat ongeveer eind van de vorige eeuw het laatste in de stad gelegen landbouwbedrijf verdween. Nu, zoveel decennia later, worden in het randstedelijk gebied land- en tuinbouw opnieuw in hun voortbestaan bedreigd. Natuur, bos en woonuitbreiding zijn voor politici uit het stedelijk gebied het argument om de herinrichting van dat platteland eigennuttig uit te voeren. De nog enkele overgebleven landbouwers uit het randstedelijk gebied voeren daarom ook terecht actie tegen het beleid van de stad Gent dat we beschouwen als georganiseerde broodroof voor de land- en tuinbouw in deze omgeving.

De inhoud van het protest van de landbouwers zal u wel bekend zijn.

In het dossier op pagina 3 wordt toegegeven dat geen nieuwe ontwikkelingen voor glastuinbouw in het grootstedelijk gebied werden opgenomen. Voor de groenpolen is het wel gebeurd. Men stelt zich daar zelfs vragen bij. Men erkent tegelijkertijd de noodzaak aan 'bijkomende vestigingen voor industrieel gerichte landbouw in de Gentse regio'. Nochtans wordt bijvoorbeeld een leefbaar tuinbouwbedrijf dat zware financiële inspanningen heeft gedaan, door het ruimtelijk uitvoeringsplan met de aanleg van het stadsbos ter hoogte van Zwijnaarde en De Pinte, in zijn verder bestaan gehypothekeerd. Dit bij wijze van voorbeeld voor wat de nog overblijvende landbouwbedrijven kan gebeuren gelegen in de groenpool Parkbos.

Volgende punten bij de uitwerking van het RUP 'stadsbos Gent' tonen aan dat er onvoldoende waarborgen zijn om de landbouwbedrijvigheid daar overeind te houden. Ik citeer er enkele:

1. de onteigening van de voorziene 450 hectare bouwland zou op vrijwillige basis moeten gebeuren en binnen een fasering op termijn.
2. de uitvoering van het ruimtelijk uitvoeringsplan zou meer democratisch moeten verlopen. De landbouwers in het randstedelijk gebied moeten rechtstreeks inspraak krijgen.
3. de vaste belofte dat een bedrijf betrokken bij het RUP, gegarandeerd leefbaar kan blijven.
4. een stuk bouwland kan maar worden bebost wanneer bouwland vrijkomt in een bedrijf uit de omgeving dat zijn activiteiten stopt.
5. een echt doorvoeren van begeleidende maatregelen inzake ruimtelijke planning, gedane beloften dienen geactualiseerd te worden.

Het Vlaams Belang stelt zich achter de eis: 'De bestemming agrarisch gebied met nabestemming bos- en natuurontwikkeling' moet geschrapt worden en vervangen door 'herbestemming agrarisch gebied'.

Het Vlaams Belang wenst ook enkele bedenkingen te maken rond het gemengd regionaal bedrijven-terrein R4 Merelbeke. Het betreft het deelproject begrensd door de E40, de ringvaart en de R4 buitenring. In het dossier worden vragen gesteld bij 'de goede multimodale ontsluiting van dit gebied'.

Zowel in het betreffende gemeentelijke als provinciale dossier kiest men voor de ontwikkeling op lange termijn, na 2010, 'omwille van de noodzakelijke realisatie van de ontsluiting van de R4'.

En daar wringt het schoentje: men geeft in het dossier toe dat de autobereikbaarheid vanaf de E40 en E17 complex is en grotendeels via de al sterk belaste Hundelgemsesteenweg verloopt. In haar besluit daaromtrent stelt ten andere het gemeentebestuur van Merelbeke terecht dat eerst een mobiliteits-effectenrapport zal worden uitgevoerd. Wat dit rapport uiteindelijk zal opleveren, is eigenlijk zichtbaar in het mobiliteitsplan van de gemeente.

DEBATTEN

Het Vlaams Belang wil daar toch nogmaals de aandacht op vestigen. Mogelijks zou de aanleg van de gemeentelijke secundaire verdeelweg de oplossing kunnen zijn voor de toename van het mobiliteitsprobleem: een vlotte doorstroming van het verkeer rond de gemeente, komend van Gent, E40, R4 naar het zuiden van de provincie. Het centrum van de gemeente Merelbeke zou inderdaad verkeersluw kunnen worden, maar het Vlaams Belang is verontrust over het verdere verloop van het verkeer naar het zuiden van de provincie, een verontrusting waar we trouwens niet alleen staan.

Ontegensprekelijk zullen de deelgemeenten daar verkeersoverlast van ondervinden. Het betreft gemeenten in het buitengebied met een kleine, maar periodieke verkeersdruk tijdens de piekuren in de dorpskern. Veiligheid, maar vooral de leefbaarheid in die deelgemeenten zal door de aanleg van de gemeentelijke verdeelweg sterk onder druk komen te staan.

Hier wordt bij de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent maar weinig aandacht aan geschonken.

De heer De Roo

Ik heb ook nog enkele bedenkingen omtrent het ontwerp voor de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent.

Het is vanzelfsprekend dat in een stedelijk gebied de leefbaarheid van de bewoners van groot belang is. Het moet er goed zijn om te wonen, te werken en om zich te ontspannen. Met andere woorden: een goede huisvesting door onder andere voldoende betaalbare woningen te voorzien en de verkrotte buurten aan te pakken zijn van groot belang. Daarom wijs ik direct naar een nieuw voorstel van woongebied, namelijk Hoog-Latem. Daar wordt een nieuw woongebied voorzien op laaggelegen gronden die in het verleden al zijn overspoeld.

Er moet vanzelfsprekend ook gedacht worden aan het creëren van plaats voor economische bedrijvigheid.

Het realiseren van groenpolen, groene longen zoals men dat noemt, waar de Gentenaar tot rust kan komen, is essentieel.

Van mij zult u de stelling wel begrijpen dat agrarisch gebied ook groen kan zijn en ook een realistische en duurzame invulling kan betekenen van een groene long. Men spreekt in het ontwerp nergens over de waarde van het agrarische groen, de agrarische ruimte waarbinnen recreatief medegebruik perfect mogelijk is. Het respecteren van het bestaande agrarische gebied kan volgens mij tot een betere structuurplanning leiden. De hoofdzaak van de betrokken land- en tuinbouwers is de rechtsonzekerheid, dit vooral inzake bouw- en milieuvergunningen. Het structuurplan Vlaanderen wijst trouwens op het belang van de land- en tuinbouw in het stedelijk gebied. Men moet dan ook die land- en tuinbouw de nodige ontwikkelingskansen bieden. De bestaande rendabele bedrijven moet men tijd en ruimte geven om zich te blijven ontwikkelen. Deze bedrijven en vooral de tuinbouwbedrijven zorgen in deze streek toch voor heel wat tewerkstelling. De stedelijke land- en tuinbouw geeft echt een meerwaarde aan de stadsbewoners. Land- en tuinbouw enkel in het buitengebied zou leiden tot vervreemding van de sector.

Kortom, ik meen dat men de afbakening zeer ruim ziet. Daarom wil ik pleiten voor een nauwkeurige en omzichtige afbakening zoals het structuurplan Vlaanderen trouwens ook voorziet. Ik zie bijvoorbeeld dat men ter hoogte van de Vinderhoutse bossen de grens zeer breed legt. Het agrarische gebied met zijn kleine landschapselementen heeft toch ook zijn charmes. Ik zou zeggen: laat dit zo. Men gaat tot op het grondgebied van Kalken, Destelbergen, Mijnheer de Gedeputeerde.

De groenpool op het groengebied Lochristi en Oostakker zou men ook nog kunnen beperken. Tal van jonge land- en tuinbouwbedrijven worden er getroffen.

Op het grondgebied van Evergem-Belsele heeft men het over een gebied voor kleinschalige landbouw binnen het stedelijk gebied. Ik vraag mij af wat de juiste omschrijving is van kleinschalige landbouw. Is dit een term die later ook kan gebruikt worden naar het vergunningenbeleid toe? Ik stel mij niet alleen die vraag. Voor de land- en tuinbouwbedrijven die alsnog binnen het stedelijk gebied vallen, moeten er garanties geboden worden om hun bedrijf in deze zone verder te ontwikkelen en zo te kunnen inspelen op de gewijzigde marktomstandigheden. Het structuurplan Vlaanderen vermeldt duidelijk dat de stedelijke land- en tuinbouw de nodige ontwikkelingskansen moet krijgen. Als we durven stellen dat de bestaande rendabele land- en tuinbouwbedrijven de tijd en de ruimte krijgen, voldoen we aan die stelling omschreven in het structuurplan Vlaanderen. Ik meen dat de deputatie de meeste bezorgdheden van de land- en tuinbouw heeft opgenomen in het aangepaste, voorwaardelijke, gunstige advies. Daarom volg ik straks de deputatie en zeg ik 'ja', maar 'gelet op'.

De heer Veys

Collega's,

Voorliggend positief advies of gunstig advies onder voorwaarden.

We bevinden ons een beetje in een schizofrene situatie. Enerzijds gaat het om een advies dat wij kunnen verlenen en anderzijds stelt men dat het een voorstel is dat uitgaat van de Vlaamse overheid. Wij hebben hierin geen verantwoordelijkheid, wij kunnen enkel onze visie geven daarop. Een parapluutje dat ook in de gemeenteraad van Gent wordt bovengehaald.

Ik stel vast dat wij in dit advies zeer pertinente opmerkingen maken, dat wij zeer concrete klachten hebben omtrent voorliggend ruimtelijk uitvoeringsplan, maar dat wij bij onze conclusie in gebreke blijven. Men mag toch veronderstellen dat bijvoorbeeld het landbouwdossier een zeer kritisch punt is van de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent en het signaal dat wij vandaag als provincieraad van Oost-Vlaanderen geven, is eerder zwak.

Ik stel vast dat wij een positief advies geven. Men zegt dat het een voorwaardelijk advies is, maar een voorwaardelijk positief advies is in mijn ogen ook nog altijd een positief advies. Als ik bij manier van spreken met een rapport naar huis zou komen met een reeks opmerkingen, dan zou dat geen goed rapport zijn en dan zou de eindconclusie zijn: kom eens terug in september. Hier is men er blijkbaar toch door. Ondanks al die opmerkingen, ondanks al die terechte kritieken stelt men toch voor om hier een positief advies te geven.

Ik stel ook vast dat Spirit zich in de gemeenteraad van Gent positief uitlaat over dit afbakeningsplan daar waar men hier eerder een schaduwspel speelt door zich kritisch uit te laten. Ik stel ook vast dat de CD&V zich in de gemeenteraad van Gent kritisch uitlaat over dit afbakeningsplan terwijl ze hier vermoedelijk - maar we moeten de stemming nog afwachten - het positief advies onder voorwaarden zullen goedkeuren.

Rumoer

Ik zie in deze raad collega's die actief zijn in de gemeenteraad, die schepen zijn van gemeenten die soms heel terechte en heel fundamentele opmerkingen hebben gemaakt en die hier toch met de glimlach dit positief advies zullen goedkeuren.

De kern van mijn betoog inzake landbouw is dat voorliggend advies of in ieder geval het afbakeningsplan grootstedelijk gebied Gent beledigend is tegenover de landbouwers die onteigend worden voor in feite de realisatie van bossen, en net omwille van die prioritair groene functie. Van harmonie tussen landbouw en natuur is blijkbaar geen sprake.

Ik stel ook vast dat men met dit afbakeningsplan een groene long wil creëren. Een groene long, wie is nu tegen meer groen, zeker in Gent en in de omgeving van Gent? Dit mag echter niet ten koste gaan van de inkomens van jonge boeren zoals in dit dossier wel gebeurt. Ik stel vast dat men door onteigening of verkooprecht gronden afneemt van land- en tuinbouwbedrijven die op dit moment nog altijd leefbaar zijn, die nog in volle ontwikkeling zijn, die nog tal van kansen hebben, die nog een grote dynamiek hebben te ontwikkelen. Hun toekomst, hun overlevingskansen worden hier bedreigd. Men beperkt dus de bedrijven ten onrechte in hun ontwikkelings- en uitbreidingsmogelijkheden.

Ook de tuinbouwbedrijven met hun toch wel specifieke infrastructuur en voortdurende strenge milieuwetgeving hebben anno 2005 alsmear meer ruimte nodig. Ik wil trouwens opmerken dat men in de landbouwbedrijven geconfronteerd wordt met meer en meer eisen rond dierenwelzijn. Dit is nu helaas de realiteit. Ik aanvaard niet ...

De heer voorzitter

Kunt u afronden, Mijnheer Veys, als landbouwkundige? Kunt u afronden?

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat het toch belangrijk is ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik zou willen dat u stilaan afrondt.

De heer Veys

... om onze kritiek terzake te uiten. Ik denk dat het duidelijk is dat wij in deze het opnemen voor de landbouwer en ik en nog andere collega's hebben wellicht het genoeg gehad om een aantal mensen van de Boerenbond over de vloer te krijgen. Blijkbaar kent men bij de Boerenbond geen cordon sanitaire. Ik zou zeggen, men kan er nog veel over leren.

Ik rond af.

Collega's, wanneer wij hier een soort schimmenspel laten afspelen, wil ik toch nog op iets wijzen: wanneer men stelt - en ik citeer een collega uit de raad - dat ook in de toekomst de drie pijlers van het Oost-Vlaamse landbouwbeleid overeind moeten blijven: de sector als economische drager naar omzet, toegevoegde waarde en werkgelegenheid, de sector als ruimtelijke drager met nood en impact op ruimte en de sector als duurzame producent van veilig voedsel die rechtszekerheid moet geboden worden, dan meen ik dat dat terechte eisen zijn van de collega uit deze raad. Maar dan vraag ik mij af waarom deze woorden van gedeputeerde Vercamer niet in overeenstemming zijn met dit positief voorwaardelijk advies.

Tot slot de amendementen.

Het vliegveld van Oostakker: wij pleiten voor een verplaatsing van de afbakeningslijn die zou moeten samenvallen met het grondgebied van Lochristi.

Het dossier van de Gentbrugse Meersen: wij vragen dat de 'nabestemming bos- en natuurontwikkeling bij de land- en tuinbouwbedrijven' vervangen zou worden door 'agrarisch gebied'. Bij de groenpool moet 'tuinbouwactiviteit' worden uitgesloten.

De 'bestemming riviernatuurgebied' dient volgens ons beperkt te blijven tot de 'bestemming natuurgebied op het gewestplan'. De overige gronden met 'bestemming riviernatuurgebied ten oosten van de verkeerswisselaar' dienen geschrapt en vervangen te worden door 'agrarisch gebied'.

In verband met reeds voornoemd dossier vliegveld Lochristi-Oostakker dient de 'bestemming agrarisch gebied met nabestemming bos- en natuurgebied' vervangen te worden door 'agrarisch gebied' en het dient opgenomen te worden in het 'buitengebied'. De toch wel onbegrijpelijke maatregel of reglementering waarbij maximaal 20 % van de grondoppervlakte voor gebouwen mag gebruikt worden voor bedrijfsuitbreiding, moet ons inziens geschrapt worden.

Wanneer ik deze amendementen voorleg, kan ik alleen maar besluiten dat wij vandaag geen positief advies kunnen geven, zelfs geen positief voorwaardelijk advies. Wij hebben dan ook concreet voorgesteld om de term 'voorwaardelijk gunstig advies' te schrappen en te vervangen door 'de provincieraad van Oost-Vlaanderen verleent op het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent' een negatief advies'.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik wil u eraan herinneren dat wij hier niet in de stadsraad van Gent zijn, noch in een of andere gemeenteraad. Hier zijn we wel degelijk in de provincieraad. Dus, bij volgende tussenkomsten zal ik, of de voorzitter, u daar nog dikwijls moeten aan herinneren.

Mevrouw Van Grembergen

Mijn reactie was dezelfde als die van u. We zitten inderdaad niet in de gemeenteraad. Ik heb gezegd dat ik een positief advies geef, mits een aantal fundamentele opmerkingen over de groenpolen, de Brusselsesteenweg en over de agrarische zones voor de landbouw. Ik zit hier namens de ganse provincie Oost-Vlaanderen voor Spirit, maar niet voor een of andere gemeenteraad. Ik heb een verzameling gedaan van de opmerkingen voor gans de provincie.

De heer voorzitter

Collega Van Hecke, uw beurt. U hebt nog niks gezegd vandaag. Da's vreemd.

De heer Van Hecke

Neen, Mijnheer de Voorzitter, ik ben soms ook een geduldig man.

De afbakening heeft eigenlijk al een vrij lange geschiedenis en het is niet de eerste keer dat we er hier moeten over spreken. Het document dat vandaag voorligt zoals het zal goedgekeurd worden - enfin, wij moeten wel advies geven, maar het zal waarschijnlijk binnen enkele maanden goedgekeurd worden - zal toch wel een vrij grote impact hebben op Gent en de gemeenten rond Gent die ook gedeeltelijk betrokken zijn in de afbakening. In het document zitten toch wel een aantal belangrijke positieve punten, maar er zijn ook een aantal kritiekpunten en daar willen we toch wat aandacht aan besteden.

1. Wij vinden het toch wel onbegrijpelijk dat het Vlaamse Gewest geen openbare informatievergadering en hoorzitting heeft gehouden. Er wordt heel veel over gesproken, er wordt heel veel informatie gegeven, maar er is ook heel veel desinformatie. Goede informatie van wat dit precies inhoudt, wat de gevolgen zijn, enz. dat zou echt wel nuttig geweest zijn en dat hebben wij eigenlijk gemist. We missen in het plan ook een ruimtebalans wat maakt dat essentiële informatie ontbreekt om het uitvoeringsplan goed te kunnen beoordelen. We willen bijvoorbeeld een antwoord op de vraag hoeveel hectare bosgebied er nu zal bijkomen. Ja, dat is niet duidelijk op te maken uit dit plan. Een ruimtebalans is niet gegeven en dat is eigenlijk problematisch.

2. De afbakeningslijn.

Over de afbakeningslijn is al heel wat gezegd, ook twee, drie jaar geleden. Men kan in elke gemeente wel eens discussiëren over 50 meter of 100 meter, maar dat is de essentie niet. Het is al aangehaald bij Lochristi en Melle: de essentie is dat de dorpskernen niet zijn opgenomen en hiervoor zijn eigenlijk geen correcte argumenten te vinden. Het is dan ook met grote verbazing dat ik hoor dat fractieleider Beke daarop wijst. Hij zegt ook dat dit eigenlijk niet kan, dat het fout is. Mijnheer Beke zal toch ook wel weten dat ze er niet bij zijn onder zware druk van de VLD-burgemeesters uit Melle en Lochristi. Ik vind het dan ook een zeer moedig standpunt van de VLD-fractie in de provincieraad om hier te zeggen dat ze vinden dat Melle en Lochristi daar eigenlijk wel bij moeten zijn. Ik vind dit een zeer moedig standpunt. Ik veronderstel dat de VLD-fractie hiermee het standpunt van de partijgenoten in de gemeenten afschiet.

De woonkern rond de Antwerpsesteenweg in Lochristi en het gebied rond de Brusselsesteenweg in Melle zijn in feite al verstedelijkt gebied en door het niet op te nemen ontloopt de Vlaamse overheid zijn verantwoordelijkheid. Dat wordt ook wel bevestigd in het provinciaal advies dat wij hier hebben gegeven. Een te krap afgebakend grootstedelijk gebied vergroot de druk op de rest van het grootstedelijk gebied en dat kan de draagkracht van het stedelijk gebied aantasten en het niet-opnemen van de dorpskernen van Lochristi en Melle hypothekeert dan ook de uitbouw bijvoorbeeld van het openbaar vervoer via de geplande tramlijnen tot aan de woonkernen, want de invalswegen naar Gent zijn zeer druk, er zijn heel veel files en een opname in het grootstedelijk gebied kan ervoor zorgen dat er meer en beter openbaar vervoer wordt uitgebouwd. Vandaar dat het zo belangrijk is dat ook die dorpskernen mee worden opgenomen.

3. Renovatie en stadsvernieuwing.

We mogen niet vergeten dat in dit plan eigenlijk ook al een aantal belangrijke zaken staan over woningbouw. Renovatie staat er niet in. Men spreekt over 20 000 bijkomende woningen. Er is geen enkel deelproject voorzien dat slechte woningen of woonblokken verbetert en aanpakt in de kernstad. En dat is iets wat wij missen in het plan.

DEBATTEN

4. De groenpolen.

Dat er vier groenpolen zijn uitgewerkt in het ruimtelijk concept is op zich een grote en belangrijke stap vooruit. Met het ruimtelijk structuurplan Gent is duidelijk aangetoond dat er in Gent eigenlijk behoefte is aan 800 hectare bijkomend bosgebied - bijkomend, laten we zeggen 800 hectare bosgebied - zowel vanuit ecologisch oogpunt als vanuit sociaal-recreatief oogpunt, dat mogen we niet vergeten. Deze week hebben 10 000 inwoners de vraag gesteld om alstublieft te zorgen voor meer bos in het grootstedelijk gebied, want om de leefbaarheid van een stad te garanderen, ook naar de toekomst toe, moet er geïnvesteerd worden in meer groen. Dat is ook wat heel veel inwoners willen. Het is duidelijk dat bosuitbreiding in een aantal gebieden is ingekrompen of in de tijd is uitgesteld in de laatste fase. Het Parkbos in Zwijnaarde, daar is de oppervlakte bos ten opzichte van vorige ontwerpen en rapporten ingekrompen en men geeft aan een aantal glastuinbouwbedrijven zeer omvangrijke uitbreidingsmogelijkheden.

Ook in de groenpool vliegveld Oostakker-Lochristi is de oppervlakte bosontwikkeling ingekrompen. Twee gebieden zijn omgezet in agrarisch gebied met nabestemming bos- en natuurontwikkeling. Voor de Vinderhoutse bossen is in het uitvoeringsplan niet eens een deelproject opgenomen. Wij betreuren dit. Een bijkomend deelproject Vinderhoutse bossen moet vermijden dat de vooropgestelde uitbouw van een groenpool in deze zone een lege doos zou blijven.

5. De bedrijventerreinen.

We verzetten ons tegen de inplanting van een bedrijvenzone, een zogenaamd wetenschapspark van 19 hectare, binnen het Parkbos. Dergelijk wetenschapspark hoort helemaal niet thuis op deze landschappelijk waardevolle locatie. Het tast de volwaardige uitbouw van het Parkbos aan. Het gebied dat nu voorzien wordt voor het wetenschapspark is potentieel een stuk openbaar bos dat het dichtst ligt tegen de stad en het is daarom ook belangrijk dat daar het stadsbos kan worden ontwikkeld. Om deze redenen, Collega's, zullen wij het positief advies dat hier wordt voorgesteld, niet steunen.

Dank u.

De heer Beke

Collega's,

Ik ben een voorstander van de subsidiariteit en ik respecteer die ook. Dus wanneer andere besturen een mening hebben dan is dat hun goed recht en hun vrijheid. Ik praat hier vanuit het provinciale bovenlokale belang en dat is een ander belang, een heel specifiek belang. In die zin heb ik de zaken bekeken: als een goed liberaal vanuit een vrij standpunt, ik ben nergens door beïnvloed, ik heb alleen overleg gepleegd met de fractie en die staat volkomen achter wat ik heb gezegd.

Ik wou toch nog een opmerking maken, Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de tussenkomst van mijnheer Veys, want dit moet mij nu toch eindelijk eens van het hart. Ik bedoel het volgende: wij zijn nu toch al geruime tijd een ernstig debat aan het voeren en plots komt hij zeggen dat we hier een schimmenspel aan het opvoeren zijn. Dit vind ik toch wel van het goede te veel. Ik vraag mij trouwens af wie eigenlijk het schimmenspel aan het spelen is en of mijnheer Veys wel meent wat hij heeft gezegd. Waarom hebben hij en zijn fractie in de commissie - die daar ruimte voor bood - geen woord gezegd, geen enkele opmerking gemaakt en dus met andere woorden gezegd: wij zijn het volkomen eens met wat voorligt. Plots, vandaag, op het laatste moment, komt zijn fractie met zoiets op de proppen. Het is ook niet collegiaal. Hadden ze steun gewild, dan hadden ze dat eerder kunnen doen. Dat doen mijn andere collega's ook, dat doen wij ook. Wanneer wij mekaar willen vinden om hier een gemeenschappelijk belang te dienen, dan vinden we mekaar nog voor de zitting om alsnog, desnoods met een schorsing, de zaak te regelen. Dit is niet ernstig, dit noem ik platte demagogie.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Ik denk dat het onderwerp voldoende bediscuteerd is, Collega's. Ik zou nu graag het woord geven aan de deputatie. U kunt straks nog tussenkomen, Mijnheer Stevenheydens. Ik geef eerst het woord aan de deputatie. U zult nog tijd krijgen om tussen te komen.

De heer Stevenheydens

Ik zou willen reageren op de opmerking in verband met de commissie, enkel daarop.

De heer voorzitter

Zeer kort.

De heer Stevenheydens

Er vinden veel commissies plaats. Ik ga me niet uitlaten over het onderwerp zelf, dat hebben mijn fractiecollega's al toegelicht en dat zullen ze seffens nog verder toelichten, maar de agenda van de 8ste commissie van vorige week was vrij zwaar. Er zijn over dit dossier vragen gesteld, ook door onze fractie, en het tegendeel beweren wil enkel zeggen dat u misschien geslapen heeft of dat u ze niet hebt gehoord, maar u mag ons niet gewoon leugenachtig maken. Zo'n dingen moeten hier niet gezegd worden. De agenda van de 8ste commissie, en dat betreur ik, was vrij zwaar. Ik wou nog heel veel vragen over het volgende punt stellen, maar het kon niet omdat de vergadering te lang zou duren. Maar wat u daarnet heeft gezegd, dat zijn leugens.

De heer gedeputeerde De Buck

Voorzitter,

We hebben hier een aantal tussenkomsten gehad, sommige waardevol, gefundeerd, die bewijzen dat de mensen de zaken aandachtig bekeken hebben. Andere misschien meer occasioneel, gericht op de speciale gelegenheid en alles wat er zich om en rond deze vergadering heeft afgespeeld.

Maar ik zou toch willen wijzen op het duidelijk onderscheid dat moet gemaakt worden tussen het advies dat wij hier geven als provinciebestuur en het ontwerp van afbakening dat op het niveau Vlaanderen tot stand komt. In het kader van het algemeen onderzoek, het openbaar onderzoek, kunnen een aantal adviezen uitgebracht worden: hier, in de gemeenten, maar ook door individuen en verenigingen.

Ik zou, kort replicerend op wat de collega's gezegd hebben, een aantal dingen willen opmerken.

Mevrouw Van Grembergen heeft een zeer gedetailleerd amendement neergelegd. Mevrouw, u hebt er uw werk van gemaakt, maar hier op de provincie trachten wij algemeen, sectorieel, vanuit de provinciale invalshoek een advies te formuleren en in de meeste gevallen gaan we eigenlijk niet tot op perceelsniveau als het ware. In ieder geval, u hebt uw werk gedaan. Straks zal het amendement ter stemming gelegd worden, maar ik denk dat uw amendement eerder op gemeentelijk niveau thuishoort dan op provinciaal niveau.

DEBATTEN

De bereikbaarheid van Oostakker-dorp.

Inderdaad, de opmerking van mijnheer Van Pée is terecht. Alleen denk ik dat we voorzichtig moeten zijn met de oplossing die hij suggereert. De problematiek van de ontsluiting van het centrum van Oostakker en het daarbij gepaard gaande sluipverkeer en de problematiek rond de Drieselstraat komen ook aan bod in de studie 'Raamplan Onderliggend Wegennet Gentse Kanaalzone en omliggende kernen'. Daarvan neemt de raad vandaag kennis en we moeten toegeven dat er met die studie eigenlijk onvoldoende rekening werd gehouden in het afbakeningsproces van het grootstedelijk gebied. Het is duidelijk dat er nog afstemming zal moeten gebeuren tussen een aantal plannen en studies die vandaag voor dit gebied bestaan of lopen. Of het creëren van een nieuwe verbinding tussen de N70 en Oostakker-dorp de goede oplossing is en haalbaar is, zal, met andere woorden, nog moeten blijken uit het studiewerk dat aan de gang is.

Collega Beke verwijst terecht naar de opmerkingen die we maken in verband met het niet-opnemen van Drogen: staat in het advies. De problematiek van Melle: staat in het advies. De glastuinbouw: wordt naar verwezen in het advies. En heel belangrijk: de taakstelling wonen. Het is duidelijk dat de taakstelling voor Gent een fictieve taakstelling is, want er resten haar slechts tweeënhalf jaar om zowat 75 à 80 % ervan te verwezenlijken. Bij de berekening van de cijfers kwamen we door de overdreven taakstelling voor Gent, tot een zeer lage taakstelling voor de kleinstedelijke gebieden. Een taakstelling die per honderd bestaande woningen nog lager was dan de taakstelling voor het buitengebied zodanig dat men daar een nieuwe formule heeft moeten vinden.

Collega Claeysens, we delen het grootste deel van de bedenkingen die u gemaakt hebt.

Vermits een groot deel van de tussenkomsten over landbouw gaan, zal de collega van landbouw er dadelijk uitvoeriger en dieper op ingaan na mijn tussenkomst.

Er werd verwezen naar het flankerend beleid, daar werd naar verwezen, ook bij ons in verband met de landbouw, maar dat zal dus gedetailleerd verder behandeld worden, evenals het feit dat wij duidelijk een kostenrekening vragen voor de maatregelen die voorgesteld worden en dat wij, waar er economisch verlies is, duidelijk vragen dat dat economisch verlies zou gecompenseerd worden.

Mevrouw De Gryze heeft het gehad over het Parkbos en de kastelensite en de verzoening tussen die twee. Dat is inderdaad iets waarmee men rekening zou moeten houden. Samen met collega Van Hecke deelt u de bezorgdheid over de inplanting van het wetenschapspark, maar u zult zien dat wij in het advies stellen dat daarover ook in het RUP verduidelijking zal moeten worden gebracht. U hebt beiden diezelfde bezorgdheid en eigenlijk wordt daarnaar verwezen in de tekst.

Mijnheer Heyndrickx maakt een aantal opmerkingen die voor een groot stuk parallel lopen met wat er in ons advies staat. In die zin, Collega, okee. Soms heb ik echter de indruk dat in uw tussenkomst de lijn tussen het ontwerp van afbakening en ons advies nogal door mekaar liep. Ik kon me van die indruk echt niet ontdoen.

Mijnheer De Roo is als voorzitter van de commissie Landbouw uiteraard zeer goed vertrouwd met de problematiek. Hij bevestigt eigenlijk dat dit advies een degelijk onderbouwd advies is wat betreft de sector die hij vertegenwoordigt en hij vraagt waakzaamheid. Dat is inderdaad ook wat er grotendeels in ons advies staat.

Mijnheer Veys spreekt vanuit zijn methodiek en vanuit zijn opvattingen. We zitten in een rechtsstaat waar een adviesprocedure eigenlijk een grote verwezenlijking is en er zijn bestuurssystemen waar dat niet bestaat en waar de besluitvorming veel lineairder, veel rechtstreekser verloopt. Of dat ideale vormen zijn van besluitvorming, dat laat ik aan u over, maar ik denk dat de overgrote meerderheid in deze vergadering die opinie niet deelt. Ik zal dus ook niet ingaan op 'paraplu', 'tweede zittijden', enz. Ik weet dat tweede zittijden pijnlijk kunnen zijn - ik heb het geluk gehad dat nooit te smaken - maar ik heb de referentie toch zeer goed begrepen.

Mijnheer Van Hecke wijst terecht op de verantwoordelijkheid van het Vlaams Gewest in deze. U hebt vanuit uw visie uw huiswerk goed gemaakt. Ik ga niet met alles akkoord, maar u hebt een duidelijk gestructureerde analyse gegeven van de problematiek. De ruimtebalans is iets wat ons allemaal bezighoudt en wat we noch in dit, noch in vele andere documenten terugvinden. Bij de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur is dit eigenlijk ook iets wat we heel erg missen op dit ogenblik. Het subsidiariteitsbeginsel wordt op ieder niveau vanuit het eigen standpunt bekeken, vanuit het eigen niveau. Ik heb bij de eerste interpellant al gezegd dat, misschien terecht, bijna op het niveau van het perceel opmerkingen werden gemaakt, maar dat wij dat meer vanuit een bredere visie moesten doen. U wijst ook op het probleem van de taakstelling wonen en terecht haalt u de problematiek aan van de renovatie waaraan men in het document geen aandacht geeft. Niet in ons advies, want op bladzijde 5 vindt u onze opmerking in verband met het ontbreken van maatregelen aangaande renovatie teneinde de grote taakstelling wonen in Gent in te vullen. Ik heb al verwezen naar het wetenschapspark en ik dacht dat de andere tussenkomsten over schermutselingen gingen tussen de fracties. Ik keur dit niet af, Voorzitter, het is hun goed recht om na een paar uur stilzitten behoefte te hebben aan een beetje actie. Het is hen van harte gegund.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, ik antwoord met plezier. Ik zal echter proberen het kort te houden, want we kunnen over dit onderwerp heel lang blijven praten. Het is een advies van 25 bladzijden met kritische bedenkingen waarvan een groot aantal terecht over landbouw gaan. Het oorspronkelijk advies dat men ons vanuit de administratie voorstelde was 33 bladzijden en dat was een gunstig advies.

We zijn niet over één nacht ijs gegaan, Collega's. We hebben er een eerste bespreking in de deputatie aan gewijd op 17 februari. We hebben een aanvullende nota, vooral vanuit de invalshoek landbouw, gekregen op 23 februari en het werd voorgelegd in de commissie van 2 maart.

Men weet hoe ik denk over dergelijke plannen: ik vind deze plannen veel te ingewikkeld, ze duren veel te lang en ze zijn veel te dik. Ik daag jullie uit: hoeveel van de 84 leden hebben dit document doorgenomen? Ik mag met de hand op het hart beweren dat ik dat gedaan heb, samen met een medewerker. Alleen al het lezen is een immens werk en ge moet het dan nog proberen situeren en de consequenties ervan inschatten. In dit land is trouwens een probleem aan het groeien wat de planning betreft. Wij zijn aan het overdrijven als ge het mij vraagt en ik zeg dat niet alleen op deze tribune. Het heeft te maken met het feit dat de lobbying van de studie bureaus blijkbaar bijzonder goed werkt. Het is een oud gezegde van Seneca: een wet moet kort en eenvoudig zijn om door velen begrepen te worden. Ik weet wel, we leven in een ingewikkelde samenleving, maar ik denk dat we op een helderder manier met plannen kunnen aangeven waar we naartoe willen. Maar goed, dat is een randbemerking.

Ik stel ook vast dat men soms eens vergeet dat er een gezegde is dat zegt: wie alles wil, krijgt meestal niets. Wel, dat is een beetje zo bij landbouw. Ik kan mij vinden in veel van de amendementen en de kritische opmerkingen die zijn gemaakt, maar als ik mij blijf verzetten tegen een consensusvoorstel waarvoor een groot stuk de bevoegdheden landbouw in vervat zijn, dan bestaat het risico dat ik niets bereik voor die sector.

Ik denk dat ze mij in die sector kennen. Ik ben 10 jaar gedeputeerde voor landbouw, ik ben veel op het terrein, ik ben getrouwd met een boerendochter, ik kom uit een grote boerenfamilie. Ik ken de boeren, ik begrijp ze en ik heb veel begrip voor hun problemen. Trouwens, met begrip alleen zijn die mensen niet gediend. We moeten dagdagelijks onze job doen en als gedeputeerde voor landbouw kan ik hier getuigen dat deze deputatie zonder het minste probleem meegezocht heeft naar een oplossing om tekstueel een aantal bezorgdheden van de sector landbouw over te nemen. De drie coalitiepartners hebben ons onmiddellijk gelijk gegeven wanneer we een aantal terechte bedenkingen maakten. We zullen dat erin opnemen, maar probeer alstublieft niet op elke staart zout te leggen, anders komen we er niet uit en zijn we weg.

Dit is een consensusvoorstel waarin de bezorgdheden van de sector land- en tuinbouw opgenomen zijn omdat we inderdaad in deze provincie vinden dat land- en tuinbouw economisch belangrijk is, omdat we inderdaad vinden dat land- en tuinbouw een belangrijke ruimtelijke drager is, omdat we vinden dat land- en tuinbouw een duurzame producent van gezond voedsel is en dat we dat maatschappelijk ook willen valoriseren.

DEBATTEN

Het is nu eenmaal ook zo dat de sector landbouw de problemen van alle andere sectoren moet oplossen en dat wordt soms te weinig gezegd. Als we planologisch een oplossing kunnen creëren om groenpolen aan te leggen, om bossen te creëren, om bijkomende industrieterreinen en recreatiezones te maken, dan is het dankzij de landbouw dat wij daarin slagen. Het zijn de boeren die in Vlaanderen 56 000 hectare beschikbaar stellen om de problemen van al die andere sectoren op te lossen. En het enige dat men in de plaats vraagt, is rechtszekerheid.

Wel, het is vanuit die invalshoek dat we de deputatie hebben kunnen overtuigen om een aantal belangrijke bijstellingen te doen aan het oorspronkelijk advies van onze administratie en dat advies is duidelijk. Artikel 1 is heel duidelijk geformuleerd: 'De provincieraad van Oost-Vlaanderen brengt met betrekking tot het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent' een voorwaardelijk gunstig advies uit gelet op de onderstaande algemene en de specifieke opmerkingen bij de deelprojecten. Daarna volgen er zo'n 22 bladzijden waarvan een groot deel betrekking hebben op landbouw. De collega heeft er al op een aantal gewezen. Ons uitgangspunt was te zorgen dat er voor de mensen rechtszekerheid blijft bestaan en daarom moeten de dingen ordentelijk gebeuren en in alle klaarheid. Ik ben ervan overtuigd dat niet iedereen die ganse pak gelezen heeft, maar ik ben er wel van overtuigd dat alle provincieraadsleden die het goed menen met hun job, en dat is de meerderheid, toch die 25 bladzijden gelezen hebben. Wie de tekst dus goed gelezen heeft, zal gemerkt hebben dat de teneur voor de landbouwopmerkingen is dat het ordentelijk en duidelijk moet gebeuren. We moeten niet afkomen met nog een uitbreiding van 20%. De deputatie heeft een voorstel aan de raad gemaakt waarin staat dat dat zever is, die 20% uitbreiding. Dat is de mensen langzaam wurgen. Dat staat met zoveel woorden in de tekst.

We hebben daar belangrijke opmerkingen rond geformuleerd. We zeggen daarin dat als de samenleving wil dat er groen komt, dat er bossen komen, dat ze dan eens goed moeten berekenen wat dat kost. Dan gaan de boeren en de tuinders die moeten inleveren of die een economische minwaarde krijgen, minstens weten waar ze staan. Ze zullen als goede bedrijfsvoerders kunnen oordelen of ze, rekening houdend met de opvolgingssituatie, nog een tijdje op de plek blijven, ofwel zich herlokalisieren, ofwel van die zogenaamde grondenbank - die vandaag een virtuele grondenbank is - zullen gebruik maken om een oplossing te zoeken. Dat weten ze dan.

En de samenleving weet dan ook wat het kost, want vandaag krijgen we dikke boeken en op het einde vraag ik altijd: 'En wat gaat dat nu kosten als ge dat realiseert? Staat dat erin?' Dat staat er niet in. Terwijl ik dat van kapitaal belang vind. Men moet aan de samenleving, aan al die belastingbetalers die dat meefinancieren kunnen zeggen wat de realisatie van dit grote plan kost. En dan zal men zien dat de vergoedingen niet alleen naar de boeren gaan, maar ook naar het aanleggen van al die dingen, naar de infrastructuur die men inbrengt. De nieuwe industrieterreinen aanleggen, dat kost ook geld. Nieuwe woonzones ontwikkelen, dat kost soms geld aan de overheid en dat brengt geld op aan de immobiële sector, maar dat is een andere discussie. We moeten daar in alle klaarheid over zijn. Dus we zeggen dat niet alleen voor de boeren, maar ook omdat we vinden dat de samenleving recht heeft op duidelijkheid.

Ik lijst gewoon een paar punten op.

- De discussie over de vergoedingen aan de huidige economische waarden: op pagina 3 en pagina 8 staat heel duidelijk aangegeven wat we daaronder willen.
- Het zicht op de maatschappelijke kostprijs is verwerkt in onze opmerkingen op pagina 9.
- Geen uitdovingen als een langzame wurging: het komt zowel ter sprake bij de problematiek vliegveld Oostakker-Lochristi als bij de Gentbrugse Meersen, Damvallei. Ik verwijs naar 21 en 22.
- De glastuinbouw en de nood aan nieuwe ontwikkelingstendensen: er wordt op pagina 3 gevraagd dat men zich daarrond een visie zou vormen. Dit is verdorie dé sierteeltstreek van niet alleen Vlaanderen, maar eigenlijk van Europa. Meer dan de helft van de azaleaproductie gaat hier door, waarvan het grootste deel nog altijd in dit grootstedelijk gebied.
- Het belang van een meerwaarde voor stedelijke landbouw: wij geven op pagina 8 aan dat we dit belangrijk vinden, dat men dat moet uitwerken. Wij zeggen heel duidelijk dat de vrijwaringszones onbeperkt in tijd en volume moeten bestaan voor de land-en tuinbouw. Dat staat op pagina 9. Wie ogen heeft, hij leze, nietwaar?
- De problematiek van de onteigeningsplannen, dat staat allemaal op pagina 11 uitgewerkt. Men moet het willen lezen.

Geresumeerd: dit is niet het beste van het beste voor de landbouw, noch voor de andere sectoren, maar hier is een consensus gevonden waarmee we de belangrijkste problemen waarmee land- en tuinbouw geconfronteerd worden, hebben kunnen verwerken in een voorwaardelijk gunstig advies.

Als men aan al die opmerkingen tegemoet komt dan is het wel gunstig, maar zolang als aan die opmerkingen niet tegemoet gekomen wordt, is ons advies voorwaardelijk gunstig. Dat is toch simpel, dat is gewoon lezen wat er staat. Minstens willen lezen wat er staat.

En de finale toets voor mij dat is altijd: ben ik bereid en ben ik in staat om voor een gemengd publiek waarin niet alleen boeren, maar ook anderen zitten, onze stellingname te verdedigen. Wel, Dames en Heren, ik ben daartoe bereid. Ik denk dat ik daarover niet beschaamd moet zijn, dat ik ook heel duidelijk kan aangeven welke weg we gevolgd hebben, hoe we ons door deze stukken geploeterd hebben, hoe we bijstellingen hebben kunnen maken en hoe dat uiteindelijk in grote consensus gebeurd is.

Tot slot vestig ik er de aandacht op dat dit het advies van de provincieraad Oost-Vlaanderen is, niet van de gemeente Destelbergen, niet van de stad Gent en dat we ook goed moeten weten dat al die andere adviesverleners dit op een autonome manier doen vanuit hun invalshoek. De provinciale invalshoek is een andere dan de invalshoek Melle-Gent of noem maar op. Wij hebben een andere invalshoek waarbij we terugrijpen naar onze beleidsverklaring, naar wat hierover vroeger is gezegd, in 2002, en naar ons eigen provinciaal structuurplan.

Finaal denk ik, Mijnheer de Voorzitter, dat eruitgehaald werd wat eruit te halen was en dat we met al die opmerkingen in ons advies de sector land- en tuinbouw een grotere kans op rechtszekerheid geven dan wat in de oorspronkelijke versies stond en ik ben daar blij mee. Er is dus vooruitgang gemaakt. We hebben niet alles gevraagd om veel te krijgen en dat is gelukt.

Bedankt.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat we ongeveer aan het einde van het debat zijn.

Voordat we tot de stemmingen en de amendementen overgaan, zou ik nog een paar zaken willen zeggen.

Er werd duidelijk gesteld dat we heel veel planningsprocessen hebben die mekaar doorkruisen. We hebben het stedelijk structuurplan van Gent dat zich op Gents niveau situeert. Het grondgebied van Gent wordt gevat door de afbakeningslijn van het grootstedelijk gebied en door het afbakeningsproces van het zeehavengebied. Het deel van Gent dat in het buitengebied ligt, wordt gevat door het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Dat zijn vier processen die mekaar doorkruisen, die mekaar aanvullen.

Collega Claeysens heeft bij de bespreking van de afbakening van het zeehavengebied al gewezen op de problematiek van de landbouw in de koppelingsgebieden. Ze is er verder op ingegaan.

Ik weet dat collega Van Pée ook gevat is in deze typische Gentse dossiers.

Ik zou willen hulde brengen aan die mensen die in positieve zin binnen het democratisch besluitvormingsproces hun opmerkingen maken, hun kritiek meegeven, mee sturen. We weten dat het niet eenvoudig is. Het is altijd gemakkelijker om mefistofelisch te zeggen: 'Ich bin der Geist, der stets verneint'. Dat is aan sommigen gegeven, maar helaas niet aan zovelen.

Ik heb over het amendement van mevrouw Van Grembergen gezegd dat het eerder thuishoort op gemeentelijk vlak.

We hebben een goed uitgebouwd document tot stand gebracht, het is een samenhangend geheel, het is een overwogen geheel waarbij de verschillende provinciale diensten samen tot een consensus gekomen zijn.

Ik zou voorstellen de amendementen te verwerpen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u zeer voor die laatste wijze woorden. Mijnheer Veys, niet akkoord met de wijze raad van de deputatie? Zeer kort dan.

DEBATTEN

De heer Veys

Ik betreur de visie van de deputatie op voorliggende amendementen. Ik denk, daar waar men in zijn advies een aantal zaken zou kunnen hard maken, had men dat via deze amendementen kunnen doen. Ik blijf bij mijn stelling dat voorliggend advies geen gunstig advies is, maar een negatief advies.

Stemming

PUNT 3

GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN “AFBAKENING VAN DE ZEEHAVENGEBIEDEN WAASLANDHAVEN FASE 1 EN OMGEVING”: VERLENEN VAN EEN VOORWAARDELIJK GUNSTIG GEBIED

- AMENDEMENT INGEDIEND DOOR MEVROUW R. GILLIS, NAMENS DE GROEN!-FRACTIE: “HET IS AAN TE BEVELEN DE VERBINDING TUSSEN HET NATUURGEBIED GROTE WEEL, KLEINE WEEL GELEGEN IN KIELDRECHT EN HET NATUURGEBIED DRYDIJCK IN VERREBROEK IN TE KLEUREN ALS NATUURGEBIED, WAARDOOR DEZE MET ELKAAR VERBONDEN WORDEN, OMDAT DIT EEN MEERWAARDE BETEKENT VOOR BEIDE GEBIEDEN”

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb over dit punt reeds enkele opmerkingen gegeven op de vergadering van de 8ste commissie, ook al was die agenda wat overladen.

Het verbaast me dat het provinciebestuur de bezwaren die vanuit de gemeenteraad van Beveren zijn ingediend onvoldoende kent. Ik hoor regelmatig in deze provincieraad vernoemen dat het provinciebestuur haar gemeenten wil ondersteunen, maar blijktbaar is er weinig overleg geweest in dit moeilijke dossier. Nochtans is de deputatie, samen met de gouverneur, op 11 februari op bezoek geweest bij het gemeentebestuur van Beveren.

Er is een procedure van voorontwerp geweest waar het college van de gemeente advies heeft moeten geven en waar de deputatie advies heeft moeten geven. Uiteindelijk is die procedure bijna een jaar aan de gang en op die manier kent men natuurlijk elkanders adviezen.

Met de gemeenteraad hebben wij kennis genomen van de reactie van de Vlaamse overheid op die adviezen van het college op het voorontwerp. De deputatie wist dus allang dat het dossier op de provincieraad aan bod zou komen.

Op het voorontwerp heeft ook eerst de deputatie reactie moeten geven. En vandaag is het de beurt om het ontwerp zelf op de provincieraad aan bod te laten komen.

Ons voornaamste bezwaar op de hele procedure – en dat is de reden geweest waarom ik geen amendementen heb ingediend – is het negeren van de betrokkenheid van de bevolking die met de uitvoering van dit gewestelijk RUP wordt geconfronteerd.

Het getuigt van weinig respect om een advies in te dienen zonder de betrokken bevolking te consulteren. De gemeente heeft twee weken geleden advies ingediend en vandaag de provincie.

Er zullen zeer talrijke en gefundeerde bezwaarschriften binnenkomen van betrokken inwoners en landbouwers uit de streek waar daarstraks ook, tijdens het vragenuur, de vragen over gingen en waar de gouverneur heeft op geantwoord. Er zullen dus zeer gefundeerde en talrijke bezwaarschriften binnenkomen.

Ik twijfel daar niet aan.

Noch de gemeenteraad noch de provincieraad zullen daar op voorhand – terwijl we nu advies geven – kennis van hebben.

Dat is eigenlijk de omgekeerde wereld.

Het gaat hier over een procedure die al een jaar geleden bekend was. Een jaar geleden ben ik al geïnformeerd over deze procedure en dat we ongeveer rond dit tijdstip advies hadden moeten geven. Zowel de gemeente als de provincie had in dat jaar de betrokken inwoners kunnen consulteren om dan, met de nodige kennis ter zake en ook nog met de nodige onafhankelijkheid, advies te geven.

Men beroept zich op onafhankelijkheid, maar men kan geen kennis genoeg hebben om een advies te geven.

Het risico bestaat dat het advies van de gemeenteraad van Beveren en dat van de provincieraad zal gebruikt worden door de Vlaamse overheid om de bezwaren en opmerkingen van de betrokken inwoners en landbouwers in Beveren te negeren.

Zoals in het advies van de provincie, dat ter stemming ligt, staat te lezen zijn er een aantal positieve zaken aan het gewestelijk RUP verbonden.

Dit dossier heeft een lange voorgeschiedenis.

Dit gewestelijke RUP – en ik heb het plannetje meegebracht – maakt een einde aan het gewestplan van 1978 dat door de schorsing van het laatste gewestplan 1999-2000 nog altijd in voege is.

Men kan zeggen dat dit gewestelijke RUP, eerste fase, veel positiever is dan het gewestplan van 1978. Het gewestplan van 1978 is volledig verouderd en is, gelukkig dankzij het verzet - en dan denk ik onder meer aan ere-senator Ferdinand Debondt van de CVP – van zulke mensen, nooit volledig uitgevoerd geweest. Ik verwijs naar de lijn Debondt die gedurende 20 jaar als een havenbegrenzing werd aangenomen.

Nog een geluk dat het gewestplan van 1978 niet werd uitgevoerd, want anders zaten we op het grondgebied van de gemeente Beveren niet met één overbodig dok dat men momenteel gaat vullen, maar waarschijnlijk met twee overbodige dokken en misschien wel ook met een stuk overbodig kanaal.

Ik zou de mensen die in die tijd tegen de mening van anderen hun verzet hebben gevoerd daarvoor toch wel willen danken.

Maar het gewestplan van 1978 is volledig voorbijgestreefd. De plannen die op het gewestplan van 1978 stonden zijn volledig naar de prullenmand verwezen. Er is geen sprake meer van een noodzaak van een Kieldrecht dok en er is geen sprake meer van een noodzaak van een Baalhoekkanaal.

En toch zegt men: “Het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan dat we nu met de provincieraad willen adviseren is beter dan het gewestplan van 1978.”

Maar men gaat voorbij aan de feitelijke toestand dat in het noorden van Beveren vandaag nog heel veel landbouwers actief zijn. En dan moet men niet kijken naar het plan van 1978, maar dan moet men dit gewestelijk RUP vergelijken met de reële situatie. De reële situatie waarbij men vaststelt dat er voor de landbouw maar weinig plaats overblijft.

Positief in dit ontwerp van Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan is de betere buffering van de polderdorpen in vergelijking met het gewestplan van 1978.

Het is natuurlijk negatief in vergelijking met de reële toestand van vandaag.

Ik stel vast – en we hebben dat bij het vorige punt ook vastgesteld – dat de provincieraad adviseert om een positief advies te geven mits een aantal bemerkingen.

We gaan daar ook bij dit punt niet mee akkoord.

De bemerkingen die de provincieraad vandaag wil meegeven zijn te belangrijk om een positief advies te geven. Aangezien de deputatie al een advies had gegeven op het voorontwerp kan men al weten hoe de Vlaamse regering denkt en zou men vandaag een negatief advies moeten geven met die bemerkingen.

Ik wil op sommige bemerkingen toch wat dieper ingaan.

Bij punt 3 van het advies van de provincie vraagt men aandacht voor de landbouw.

In het citaat bij punt 3 van het advies schrijft men dat “de bestemming van het poldergebied als het absolute minimum moet bestendigd worden”.

Ik vind dat een lugubere vorm van humor, want nog minder, dan blijft er eigenlijk niets meer over.

Als men kijkt naar de kaart van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan, fase 1, en men weet dat er nog een fase 2 gaat komen, hoever de haven gaat uitbreiden, waar de tijdelijke natuurcompensaties zich bevinden, waar de definitieve natuurcompensaties zich bevinden, dat de Vlaamse regering heeft beslist om een overstromingsgebied aan te leggen in het noorden van Beveren, het noorden van Doel en ook een stuk polder, dan weet men dat in heel dat gebied bijna geen landbouw meer mogelijk zal zijn, of onder bepaalde voorwaarden. Enkel het gebied naast Kieldrecht houdt men over als landbouwgebied. En dan schrijft men: minder mag het niet zijn.

Uiteraard mag het niet minder zijn. Men moet schrijven: het moet veel meer zijn.

In hetzelfde punt stelt men vragen bij de tijdelijke en semi-permanente natuurcompensaties. Men vraagt zich af wat er gaat gebeuren met de landbouwpercelen in dit tijdelijk compensatiegebied.

Daar heeft men nog geen antwoord op.

DEBATTEN

Men vraagt zich af of landbouwers vergoed zullen worden voor het tijdelijk verlies van deze percelen. Ook daar heeft men geen antwoord op.

Als men daar vandaag nog geen antwoord op heeft, kan men dit gewestelijk RUP ook niet positief adviseren. Ik zou zeggen: eerst antwoorden op uw pertinente vragen alvorens positief advies te geven.

Ik stel ook vast dat de landbouwers worden vergoed voor het tijdelijke verlies van deze percelen. Geachte Gedeputeerde, volgens mij is dit een fout. Het gaat niet om een tijdelijk verlies van percelen voor de landbouwers, maar om een definitief verlies van percelen voor die tijdelijke natuurcompensatie.

Men gaat:

- de landbouwers percelen ontnemen;
- een tijdelijke natuurcompensatie aanleggen;
- binnen 10 jaar, of misschien binnen 15 jaar, die tijdelijke natuurcompensatie op die plek weer laten verdwijnen om er industriegebied van te maken.

Het gaat dus om een tijdelijke natuurcompensatie, maar de betrokken landbouwers zijn hun perceel niet tijdelijk, maar definitief kwijt.

Dat is een inhoudelijke fout en ik zou willen vragen om die fout recht te zetten.

Ik stel ook vast dat het advies met betrekking tot het dorp Kallo bijzonder karig is. Nochtans heeft het gemeentebestuur van Beveren een aantal terechte bemerkingen gegeven over onder meer de koppingsgebieden, de zuidelijke buffering en de tanks van Fina die men een uitdovend karakter wil geven. Ik heb daarstraks gehoord dat sommige provincieraadsleden gezegd hebben: "Wij moeten onze rol van provincieraadlid spelen en wij moeten niet handelen zoals de gemeente dat doet."

Soms kan dat inderdaad wel zijn, maar het één sluit het ander niet uit.

In dit geval - om een betere bescherming van de leefbaarheid van Kallo te verzekeren - komt het provinciaal karakter niet in het gedrang door zich wat meer in het advies te buigen over de bezwaren van de gemeente Beveren, dit om een betere leefbaarheid van Kallo te verzekeren.

Onze fractie zal dit positief advies niet goedkeuren.

Wij willen verwijzen naar de argumentatie van de gouverneur bij zijn bezoek aan het getroffen gebied. De gouverneur heeft de mistoestanden rond de natuurcompensaties aangekaart. Men kan hier geen oplossing voor krijgen als men een gewestelijk RUP positief adviseert terwijl dit gewestelijk RUP een aantal van deze mistoestanden bestendigt.

Dank u.

De heer voorzitter

We zullen nu het amendement van mevrouw Gillis laten toelichten en dan zien of er nog tussenkomsten zijn over het amendement en in de algemene bespreking van het punt.

Mevrouw Riet Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het amendement ligt voor en ik zal het kort toelichten.

De Kleine en Grote Weel worden in het voorliggend ontwerp ingekleurd als natuurgebied en worden met elkaar verbonden. Zij sluiten aan op het meer dan 30 jaar bestaande en voor de streek zeer belangrijke natuurreserveaat "De Grote Geule".

Elk gebied bestaat uit een waterplas met weiden errond, omzoomd door een dijk. 500 meter zuidwaarts bevindt zich het natuurgebied Drydijck dat bestaat uit een zoetwaterkreek en drassige weiden en poelen. Dit gebied is op korte tijd uitgroeid tot een belangrijke rust-, broed- en foerageerplaats voor een groot aantal weide- en watervogels.

Wanneer zich in een bepaalde streek verschillende natuurgebieden bevinden, is het vooral voor de biodiversiteit en de uitwisseling van organismen, insecten en kleine zoogdieren van het grootste belang dat deze gebieden met elkaar verbonden worden.

Tussen enerzijds de Welen en anderzijds Drydijck bevindt zich een dijk en enkele natte weilanden. Deze bestaande lijnvormige elementen, die aansluiten bij de biotopen van de voornoemde gebieden, zou een ideale verbinding kunnen vormen en een meerwaarde betekenen voor de natuurwaarde van de gebieden zonder het verlies van landbouwgronden.

Daarom wensen wij dit amendement in te dienen om het mee op te nemen in het advies van de provincie. Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb enkele vragen bij het amendement.

De komende weken wordt het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van Beveren – het voorontwerp richtinggevend deel – besproken en als gemeenteraadsleden hebben wij daar informatie over gekregen.

Het amendement waar mevrouw Gillis naar verwijst wordt misschien voor een stuk tegemoet gekomen door de gemeente die voorstelt om de Grote Weel en het gebied Drydijck te verbinden met de natuurverbinding. Ik stel mij alleen de vraag of het voorstel van de gemeente even ver gaat, want de gemeente heeft ook in haar advies bij het gewestelijk uitvoeringsplan geschreven dat “de afbakening van het natuurgebied Grote Weel verschilt met deze van de tweede gewestplanwijziging en de gemeente vraagt om bestaande boomgaarden en bedrijfsgebouwen uit de afbakening te houden”.

Ik ken de toestand daar. Ik ken de dijk daar. De gemeente wil recreatie op het Vingerlingpad verzoenen met landbouw.

Dat is – en dat komt soms door de betrokken landbouwer – niet altijd gemakkelijk. Op andere plaatsen blijkt dat dan zeer gemakkelijk te verlopen, dus het is zeker mogelijk.

Hetgeen de gemeente voorstelt in haar Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan is, denk ik, voldoende. Op die manier wordt via een pad een soort van natuurverbinding gecreëerd tussen de Grote Weel en het gebied Drydijck met behoud van de landbouwfunctie. Ik weet alleen niet of hetgeen mevrouw Gillis vraagt niet een stap verder gaat, waardoor de landbouwfunctie op die dijk misschien onmogelijk is.

Dan zou ik toch eerder voorrang geven aan hetgeen de gemeente Beveren in haar Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan schrijft dat in de volgende weken zal besproken worden in de gemeente. Dank u.

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb nog een korte vraag, niet zozeer over de inhoud, maar wel over de procedure waarop dit advies tot stand gekomen is.

Het gaat hier vandaag slechts om een advies en dan nog één van de vele adviezen die over dit dossier worden opgevraagd.

Zo hebben ook de gemeente Beveren, de intercommunale Land van Waas en de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van Linkeroever hun opmerkingen en adviezen opgemaakt.

Ik weet dat deze drie instanties hun standpunten en opmerkingen goed met elkaar hebben overlegd - ze zijn niet altijd hetzelfde – en op elkaar hebben afgestemd.

Dat is belangrijk. Zoals ook de gouverneur al enkele keren heeft gezegd, is het belangrijk dat de actoren in onze provincie, zeker in dit dossier, zoveel mogelijk uit dezelfde mond spreken, want als we ons laten verdelen dan heerst enkel de Antwerpse havenlobby en vallen alle lasten op Linkeroever en alle lusten op Recheroever.

DEBATTEN

Natuurlijk heeft elke instantie zijn eigen rol, maar overleg is volgens mij altijd nuttig. Daarom had ik van de deputatie graag vernomen in welke mate het provinciaal advies tot stand kwam in overleg en in afspraak met de drie instanties die ik daarnet ook al vermeldde. Dank u.

De heer voorzitter

De stand van het debat bepalend wil ik de raad eraan herinneren dat in tegenstelling met wat fractieleider Stevenheydens zei de raadsleden hier gebonden zijn door het provinciale belang alleen. Dat men zich kan mengen met een gemeentelijke invalshoek is natuurlijk duidelijk, zoals u ook gezegd hebt, maar hier alleen door het provinciaal belang. Dat in een discussie zoals deze – en ik had al de gelegenheid om het aan een informele afvaardiging van de landbouwers te zeggen – vraagstukken van landbouw, mobiliteit, tewerkstelling, industriezones, natuur en ecologie met elkaar kampen in het kleine Vlaanderen weten we in deze provincie reeds lang. Mobiliteit, tewerkstelling, industrie, natuur, ecologie en landbouw: het is niet eenvoudig. Dat zeg ik de stand van het debat bepalend in het provinciaal belang.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, In verband met het amendement dat neergelegd werd door mevrouw Gillis zou ik willen stellen dat wat mevrouw Gillis voorstelt in feite de verbinding is tussen twee natuurgebieden - de Drydijk en de Grote en de Kleine Weel - met het verzoek die als natuurgebied in te kleuren.

Op dit ogenblik is in ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan dit gebied al ingekleurd als natuurverbindingsgebied.

Wat is het verschil tussen een natuurverbindingsgebied en een natuurgebied? In een natuurverbindingsgebied kan landbouw de hoofdfunctie blijven, weliswaar met aandacht voor de bestaande natuurwaarden, daar waar als we dat omzetten in natuurgebied natuur de hoofdfunctie wordt als dusdanig.

Ik zou voorstellen, vermits we in het structuurplan al maatregelen getroffen hebben, om verder in het kader van het provinciaal structuurplan dit natuurverbindingsgebied als dusdanig te behouden, de nodige aandacht te schenken aan de natuurwaarden, maar dat we de hoofdfunctie zouden respecteren.

Wat betreft de tussenkomst van mijnheer Hertog. Er is in de commissie een identieke vraag gesteld door collega Stevenheydens en ik denk dat de voorzitter het, een groot stuk vooruitlopend op het antwoord dat ik zal geven, eigenlijk al heeft gesteld: wij bekijken dat vanuit het provinciaal standpunt, vanuit ons PRS en vanuit het bovenlokaal belang. Dat is ook het antwoord dat ik aan collega Stevenheydens gegeven heb naar aanleiding van de discussie in de commissie.

En daarmee kom ik dan tot collega Stevenheydens, Mijnheer de Voorzitter, die in de commissie een heleboel argumenten en zaken naar voor heeft gebracht.

Hij stelt dat die commissie overladen was, maar er stonden twee zeer belangrijke punten op de agenda van die commissievergadering en niets belet de commissieleden - als er voldoende belangstelling is - om de commissie iets langer dan een uur te laten duren. Dat kan anderhalf uur zijn, dat kan twee uren zijn, dat kan zijn zolang er vragen zijn. De bevoegde gedeputeerden en ambtenaren waren aanwezig en de discussie kon daar rustig voortkabbelen. Maar daar zal iedereen wel zijn mening over hebben.

Wij hebben ook het grootste deel van uw opmerkingen besproken en we weten dat het een thematiek is die zeer sterk leeft in de gemeente Beveren.

Ik heb daarjuist het probleem van Gent geschetst en al de planningsprocessen waar Gent door gevat wordt.

Wij weten dat het in Beveren voor de bevolking met een eigen stedelijk structuurplan, met betrokkenheid in de planning op de Linkeroever, met betrokkenheid in het PRS heel wat is. Plus dan nog de afbakening van het kleinstedelijk gebied, want dat komt daar ook bij.

Dat zijn vier planningsprocessen. Dat wekt onrust bij de bevolking. Dat kan ook, wanneer daarop ingespeeld wordt, een grote ontevredenheid opwekken bij de bevolking.

Maar uiteindelijk is de bedoeling van die planningsprocessen om alle belangen zoveel mogelijk te verzoenen. Dat gaat inderdaad gepaard met dialoog, het inwinnen van adviezen. En Churchill zei het al, Mijnheer de Voorzitter: "The function of the opposition is to oppose." Dus iedereen moet daar zijn rol in spelen, met alle begrip vandien.

Ik denk dat we hier een evenwichtig advies, een goed advies hebben voorbereid. Het zal nooit volmaakt zijn en iedereen zal daar vanuit zijn invalshoek commentaar op hebben.

Daarstraks hebben we gezien hoe men zelfs binnen een groep die het eigenlijk eens is, nog altijd, tegen alle afspraken in, dissidenten vindt. Dat is tekenend voor dat proces. Dat is ook tekenend voor die mensen, Mijnheer de Voorzitter.

Ik denk dat ik hiermee voldoende heb gezegd.

Dank u.

Mevrouw Riet Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou toch nog even duidelijk willen stellen dat in een natuurverbingsgebied de landbouw hoofdactiviteit is en dat in een natuurgebied de natuur hoofdactiviteit is.

Als we dit gebied – de verbinding tussen de Welen en Rydijck – inkleuren als natuurgebied is er een zeer beperkt inhalen van landbouwgrond nodig.

Ik wil hier toch nog eens de belangrijkheid schetsen van een natuurgebied.

Het is juist door natuurgebieden met elkaar te verbinden dat er een uitwisseling tussen die gebieden kan gebeuren en dat er ook een meerwaarde is. En de inname van landbouwgrond die hier moet gebeuren is zeer, zeer beperkt.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Collega Stevenheydens heeft al een paar keren kritiek gehad op de 8ste commissie en zijn werking.

De 8ste commissie terzake heeft anderhalf uur geduurd. Op de toelichting is geen enkele tijd bekort, de ambtenaren hebben het dossier volledig toegelicht en ik kan mij ook niet herinneren dat er op de debatten is ingekort.

Eerlijk gezegd vind ik zijn kritiek op de 8ste commissie en de werking ervan onterecht.

Ik wil nog iets aankondigen in verband met de 8ste commissie.

We hebben hier deze namiddag met de gouverneur al veel gepraat over dat gebied, over de natuurcompensaties, over de ProSesgebieden en ik heb gevraagd aan de administratie om met de 8ste commissie binnenkort eens een bezoek te brengen aan heel dat gebied om het wat beter te kunnen inschatten, te kunnen inkleuren en daar extra voorlichting over te geven aan de 8ste commissie.

Maar ik vind die kritiek niet terecht.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

De voorzitter sluit zich bij de opmerking van de voorzitter van de 8ste commissie aan.

Stemming amendement

Stemming

PUNT 4

GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "LEIDINGSTRAAT VOOR HOOFDTRANSPORTLEIDINGEN TUSSEN EEKLO EN KLUIZEN": VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

Stemming

PUNT 5

PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-HULST (N403): GOEDKEURING VAN DE OPMAAK VAN EEN STREEFBEELD

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het voorliggend provincieraadsbesluit gaat uit van de vaststelling dat er nu reeds een verkeersonleefbaarheid bestaat langsheen de provincieweg Sint-Niklaas-Hulst.
Wij wensen dit ten stelligste tegen te spreken.

De in de toekomst geplande ruimtelijke ontwikkelingsplannen in het Waasland, zoals de Waaslandhaven en het stedelijk gebied E17-netwerk, zouden volgens het uitgangspunt van dit raadsbesluit deze problematiek nog vergroten. Maar het is ook mogelijk dat juist daardoor een deel van de zogezegde verkeersonleefbaarheid wordt opgelost.

Anderzijds is bij de goedkeuring van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan door de Vlaamse regering uitdrukkelijk gesteld dat de optie van de doortrekking van de N41 tussen Sint-Niklaas en de A11/N49 niet in overeenstemming is met het huidige Vlaams ruimtelijk beleid en dat vanuit dit ruimtelijk oogpunt verder moet gezocht worden op Vlaams niveau.

Vanuit deze optie kunnen wij ons dus ook niet akkoord verklaren met dit voorgestelde provincieraadsbesluit en vooral niet omdat aan deze verkeersleefbaarheidstudie meteen een uitvoeringsgericht plandocument én de nodige infrastructurele en flankerende maatregelen als oplossing naar voor worden geschoven en gekoppeld, wat neerkomt op de aanleg van de reeds vroeger voorgestelde oplossing om de N41 door te trekken vanuit Sint-Niklaas tot aan de A11/N49.

Vergeet wij ook niet dat met de doortrekking van deze N41 weeral zoveel landbouwgrond nutteloos zal opgeofferd worden.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat mijnheer Waterschoot een ander voorstel heeft dan ik.
Er is helemaal geen sprake om de N41 te gaan doortrekken zoals hij dat interpreteert. Trouwens, de Vlaamse regering heeft ons gezegd, op ons eigen ruimtelijk structuurplan, dat we er moeten van afblijven en dus blijven wij er van af.
Het enige wat wij doen is realiseren wat wij samen hebben beslist, namelijk de problematiek van de Hoge Bokstraat meenemen, kijken of wij daar een oplossing kunnen voor realiseren en daar ook concrete zaken aan koppelen.

Voor de rest blijven we op het oud tracé.

Er is dus geen sprake van het opofferen van landbouwgrond. Blijkbaar is de landbouw hier op het hoofd van sommige fracties gevallen en zijn ze helemaal het noorden kwijt.

Er is helemaal geen sprake van op een ander tracé te gaan werken. Wij blijven op hetzelfde tracé en zoeken naar de ideale oplossing, de minst hinder gevende op het tracé dat bestaat.

Ik vraag dan ook de goedkeuring, Mijnheer de Voorzitter.
Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben blij met de uitleg van de deputatie dat er geen nieuw tracé zal gezocht worden. We nemen er nota van.

Dank u.

Stemming

PUNT 6

MOBILITEIT: KENNISNEMING VAN DE STUDIEOPDRACHT "RAAMPLAN ONDERLIGGEND WEGENNET GENTSE KANAAL-ZONE EN OMLIGGENDE KERNEN"

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het ontwerp "raamplan onderliggend wegennet voor de Gentse Kanaalzone en omliggende kernen" dateert al van oktober 2003.

Ik was dan ook verrast dat wij vandaag nog een kennisname doen van dit dossier, maar het antwoord van gedeputeerde Verleyen op de commissie dat het is omdat het dossier niet verdonkeremaand zou worden, stelde mij dan ook volledig gerust en ik doe hem vandaag de belofte dat ik ten gepaste tijde het dossier nog wel eens zal bovenhalen.

Dank u.

Kennisneming

PUNT 7

PROJECT GENTSE KANAALZONE: PROVAG-PROJECT LANGERBRUGGE:

- TOEKENNING VAN EEN BIJDRAGE VAN 70 000 EUR ALS PREFINANCIERING;
- GARANTIESTELLING VOOR EEN BEDRAG VAN 630 000 EUR, INDIEN ZOU BLIJKEN DAT NA DE GESTELDE TERMIJN VAN ZES JAAR (EENMALIG VERLENGBAAR MET ZES JAAR) DE GRONDEN NIET DOORVERKOCHT ZIJN DOOR PROVAG AAN DERDEN (HAVENBEDRIJF GENT GAB OF DERDEN)

De heer Patrick Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanuit onze fractie betreuren wij het dat er in het Gentse havengebied een woonkern moet verdwijnen, maar anderzijds hebben wij er wel begrip voor dat het omwille van economische redenen soms nodig is.

Veel had echter kunnen vermeden worden indien men in het verleden – en dan spreek ik over de voorbije decennia – selectiever was geweest bij het aantrekken van bedrijven en bij het inplanten in het havengebied.

We moeten immers vaststellen dat er in het havengebied in feite veel grond is verloren gegaan of gebruikt wordt door niet watergebonden, niet havengebonden bedrijven. Sommige bedrijven gebruiken het water enkel als koelwater en sommige bedrijven gebruiken het zelfs niet als koelwater, maar zitten daar gewoon omdat het industriegebied is.

DEBATTEN

Dus hadden we in het verleden iets selectiever met havengrond omgesprongen dan hadden we nu dit dossier niet moeten behandelen.

Toch zullen wij vanuit onze fractie dit dossier – zij het wat met lange tanden – goedkeuren, want ik vind de manier waarop de drie overheden zich opstellen naar de 17 huizen die net buiten de onteigening vallen van een zeer hoogstaand ethisch gehalte. Ik vind dat het zeer fatsoenlijk is naar die dutsen, bij wijze van spreken, die er net uitvallen. Men had ze even goed – en misschien zou dat 10 jaar geleden zo geweest zijn – kunnen laten knotsen en ze daar uiteindelijk laten verkommeren hebben met alle gevolgen van dien.

Natuurlijk is er een sociaal verlies en natuurlijk is er een emotioneel verlies als men zijn huis moet opgeven, maar men zal er tenminste niet financieel door lijden.

Dus ik denk dat de drie overheden hier een zeer goed beleid voeren.
Dank u.

De heer voorzitter

Zo hoort het eigenlijk, maar de hulde is toch mooi.

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de provincieraad van maart 2004 polste ik naar de stand van zaken in het dossier van de onteigeningen in de Langerbruggestraat te Oostakker.

Voor de bouw van de verkeerswisselaar voor de ontsluiting van Oostakker-dorp aan de Kennedylaan zullen 26 woningen, twee bedrijven en negen onbebouwde percelen moeten onteigend worden. Daarnaast zullen er nog een achttiental woningen met zeer lage leefkwaliteit in de Langerbruggestraat en de Schootkouterstraat aangekocht worden indien er een akkoord is met de bewoners.

Deze 18 woningen zullen kunnen aangekocht worden door de oprichting van PROVAG. Het project voor aanvullend grondbeleid waar de stad Gent, de provincie en het gewest deel van uitmaken. Het verwerven van al deze woningen wil men om menselijke en praktische reden gelijktijdig laten verlopen. De aanbesteding van de werken is voorzien in de jaren 2005-2006. Ik heb beloofd het dossier te volgen en belofte maakt schuld.

In het jaar 2000 reeds werd alles vakkundig op het spoor gezet. De plannen werden uitvoerig besproken met de betreffende personen, het uitvoeringsschema werd doorgelicht en data en budgetten werden vooropgesteld.

Maar het spoor liep dood. Plots was er een informatiestop en werd er een obstructie op gewestelijk niveau vastgesteld.

Sinds half 2004 werd het dossier nieuw leven ingeblazen en werd er een basisovereenkomst ondertekend tussen de stad Gent, de provincie en het gewest over de prefinanciering.

Eind 2004 werd het akkoord voor de onteigeningen door de minister ondertekend.

Nu ligt hier de toezegging klaar van het gewest tegen bepaalde voorwaarden voor de prefinanciering van PROVAG.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik hoop dat er dit voorjaar op de volgende infovergadering voor de belanghebbende bewoners klare wijn zal geschonken worden, want onteigend worden brengt een fundamentele verandering tweeweg in het leven. En ook die kanaaldorpbewoners hebben recht op duidelijkheid en zekerheid.

Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Claeyskens en mijnheer Van Pée,
Het wonen daar kan ik mij voorstellen en ik heb bewondering voor uw beider inspanningen, ongeacht de evolutie van het debat.

Mevrouw Claeyskens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn tussenkomst strekt er zich enkel toe om de raad nog eens onder de aandacht te brengen dat het inderdaad de eerste maal is dat wij een project voorgeschoteld krijgen voor het verwijderen van woningen onder het gezag van PROVAG.

Wij hebben dus een cofinanciering voorzien voor de woningen die binnen de reguliere onteigening vallen, maar tegelijkertijd ook reeds centen voorzien voor zij die er buiten vallen en waar het bijna onmogelijk zal worden om verder te leven.

Eigenlijk zou ik ook van het agendapunt gebruik willen maken om nog eens de aanpak van PROVAG, namelijk de projectmatige aanpak, onder de aandacht te brengen omdat door die projectmatige aanpak - met andere woorden, dat project per project moet onderhandeld worden - de traagheid van de dossiers toch wel enorm is en dat daar nog niet onmiddellijk een oplossing in zicht is. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan Knippegroen en Callemansputte.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil hier eerst en vooral mijn lof uitspreken voor de deputatie die hierin haar verantwoordelijkheid neemt en financieel participeert in dit project.

Eenzijds moeten wij de expansie van de haven steunen, maar anderzijds merken wij op dat het niet ten koste mag gaan van de leefbaarheid van de Gentse kanaalzone.

In dit dossier gaat het meer specifiek over 't Zandeken.

Mijn partij heeft trouwens in het verleden – begin vorig jaar - in het Vlaams parlement een met reden omklede motie daaromtrent ingediend.

De bewoners van de wijk 't Zandeken hebben er nu alle belang bij dat het dossier zo duidelijk mogelijk en met een zeer kort tijdsbestek wordt behandeld. Ik stel evenwel vast dat wij toch al verschillende jaren hebben laten voorbijgaan zonder dat er een effectieve oplossing is gekomen.

Ik weet ook wel dat in principe in 2006 de volledige herhuisvesting zal geregeld zijn, maar wie vandaag een bezoek brengt aan deze wijk stelt vast dat in de omgeving de zware infrastructuurwerken al druk bezig zijn.

De investeringen aan de woningen zelf zijn stopgezet, begrijpelijkerwijze, en op dit moment is het daar niet meer gezellig wonen ondanks het feit dat daar nog tal van gezinnen wonen.

Ik stel vast dat bij de begeleiding vanuit de Vlaamse overheid voor de herhuisvesting ongeveer de helft van de dossiers vragen zijn voor een sociale huisvesting en dat dit dossier toch met ernstige tijdsproblemen kampt.

Ik zou dan ook aandringen bij onze provinciale vertegenwoordigers in PROVAG om daar primordiaal werk van te maken, hetgeen absoluut niet het geval is. De mensen die daar nog wonen hebben te kampen met de problematiek van immobiëlen en speculanten. Ik denk dat zij daarin ook de steun moeten krijgen van PROVAG, zodat zij daar niet te prooi aan vallen en in zo best mogelijke omstandigheden worden geherhuisvest.

DEBATTEN

Ik zou trouwens willen opmerken dat in verband met mensen die gevraagd hebben om via de overheid geherhuisvest te worden er nog een aantal vragen zijn van bewoners om geherhuisvest te worden in rusthuizen en serviceflats.

Ik heb vastgesteld dat de minister van Welzijn niet bereid is om daarin op te treden. Zij is niet bereid om prioritair die mensen in een rusthuis of een serviceflat te huisvesten. Ik meen nochtans dat, gelet op de sociale problematiek die hierdoor ontstaan is, die mensen bij voorrang, ook op vraag natuurlijk, moeten kunnen gehuisvest worden.

Dus ik hoop op een initiatief van onze heren en dame van de deputatie waarbij bij de minister van Welzijn, mevrouw Vervotte, wordt aangedrongen om in dit dossier haar verantwoordelijkheid te nemen. Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Als de raad geen bezwaar heeft, zou ik de punten 8, 9, 10 en 11 en erna de punten 12, 13, 14 en 15, respectievelijk toepassingen van artikel 73 en van artikel 74 van de provinciewet, in twee besprekingen willen afronden, maar iedereen krijgt het woord op de punten afzonderlijk. Dat is duidelijk. Mag ik?

PUNT 8

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: SANERINGSWERKEN ZAUBEEK – WIJZIGING PROVINCIERAADS-BESLUIT VAN 10 NOVEMBER 2004: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET ONDERTEKENEN VAN EEN GEWIJZIGDE AKTE VAN PACTVERBREKING

PUNT 9

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: SANERINGSWERKEN ZAUBEEK: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE KRUISSHOUTEM

PUNT 10

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: PROVINCIALE INBRENG SPORTHAL ZOTTEGEM: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET ONDERTEKENEN VAN DE OVEREENKOMST MET DE STAD ZOTTEGEM I.V.M. DE PARTICIPATIE IN DE BOUWKOSTEN EN ONDERHOUDSKOSTEN VAN DE STEDELIJKE SPORTHAL, IN RUIL VOOR EEN GEBRUIKSRECHT TEN VOORDELE VAN HET PTI ZOTTEGEM

PUNT 11

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: UITBOUW ARCHEOLOGISCHE SITE TE MALDEGEM (MIDDELBURG): MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE MALDEGEM

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft punt 11 stel ik vast dat men overgaat tot de aankoop van de percelen.

Ik kan mij terugvinden in de motivatie en in het belang dat dergelijk patrimonium zich in openbaar bezit zou bevinden. Maar wat ik een beetje mis in het hele verhaal is: eenmaal die gronden in ons bezit zijn, wat dan? Welke plannen, welke initiatieven zijn er daarrond? Zijn er – en ik vermoed van niet. Ik heb het toch niet in het dossier kunnen terugvinden – al budgetten in de begroting 2005 voorzien voor de verdere ontwikkeling van deze gronden?

Allemaal goed en wel dat wij gronden met een archeologisch belang in het provinciaal patrimonium opnemen, maar het mag daar niet bij blijven.

Ik zou dan ook graag vernemen wat de verdere plannen zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Er is, ten eerste, al een bespreking geweest in de 1ste commissie en, ten tweede, in de commissie Cultuur met toelichting van de ambtenaren. Ten derde is er al een plaatsbezoek geweest, zij het van het bureau, maar ook van iedereen die het wenste.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat het duidelijk is dat bij de aankoop van deze percelen de start kan gegeven worden voor de uitbouw van een mooie archeologische kasteelsite.
De voorbereidende werken zijn gebeurd.
De centen daaromtrent worden niet meer verwacht van de provincie, want het is gemeentelijk en vooral Europees geld dat eraan zal besteed worden.
Maar er staat wel een mooi project op stapel.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan bijzonder kort zijn.

Wat de collega zegt is correct.
Er zijn daar besprekingen aan vooraf gegaan, zowel met de vorige minister van Cultuur als met Maldegem. Wij, als provinciebestuur, doen de aankoop en dan trekken wij ons als zodanig terug in het verhaal.
Maar wat nu dringend is, is ervoor te zorgen dat wat bouwzone is niet bebouwd wordt. Dat is eigenlijk onze inbreng in het geheel.
Dank u.

Gezamenlijke stemming

PUNT 12

TOEPASSING VAN ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: PROVINCIEWEG RONSE-BERCHEM: SCHADEGEVAL TE KLUISBERGEN OP 8 JANUARI 2001: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

PUNT 13

TOEPASSING VAN ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: PROVINCIEWEG OUDENAARDE-DEINZE: SCHADEGEVAL TE KRUISSHOUTEM OP 13 JULI 2003: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: PTI EEKLO: SCHADEGEVAL 20 JANUARI 2005: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

PUNT 15

TOEPASSING ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: SCHADEGEVAL 4 FEBRUARI 2004: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zullen voorliggende dossiers goedkeuren.

DEBATTEN

Ik stel alvast met genoeg vast dat de deputatie op mijn suggestie is ingegaan om de chaussée de Leuze om te vormen tot Leuzensesteenweg. Blijkbaar was voor de persoon die in dit dossier genoemd wordt de taal waarin hij wenste behandeld te worden voor de rechtbank toch niet zozeer van belang.

Anderzijds heb ik nog altijd een probleem met het feit dat in dit dossier - en ook nog in een aantal andere dossiers - reeds de naam van de advocaat vast ligt. In sommige gevallen is hoogdringendheid genoodzaakt, maar ik stel ook vast dat het document al ondertekend is door de griffier en de gouverneur.

Ik vind dat toch een vreemde vorm van werken.

Artikel 74 van de provinciewet is zeer duidelijk: het is eerst en vooral de provincieraad die de bestendige deputatie volmacht kan verlenen in deze. Maar blijkbaar neemt men met de provinciewet een loopje door in feite nu al een besluit terzake te nemen.

Ik heb het daar een beetje moeilijk mee.

Wat betreft de problematiek van de aanduiding van de advocaat in kwestie, waar ik in het dossier in feite geen informatie over terugvindt, ga ik in ieder geval een initiatief nemen om in eerste instantie via een schriftelijke vraag toch de aanduiding van advocaten in opdracht van de provincie Oost-Vlaanderen te bevragen.

Tot slot mijn vraag.

Als blijkbaar de deputatie is ingegaan op mijn suggestie in verband met de chaussée de Leuze, hoe is het dan gesteld met het document van de bestendige deputatie zelf, waarin blijkbaar nog altijd sprake is van de chaussée de Leuze?

Dank u.

De heer voorzitter

Frans kennen is zeer goed, Mijnheer Veys. U moet veel Frans studeren, dan wordt u een goede Vlaming. En we moeten elkaar de Vlaamse loef niet afsteken.

De stand van het debat bepalend, wat de advocaten betreft heb ik in de eerste commissie al gezegd dat de bestendige deputatie cliënt is en zij aan de vrijheid van keuze Europees onderhevig is. Zij kiest volgens de plaats, de bevoegdheid en volgens een aantal andere punten.

Zij miskiezen zich bijvoorbeeld, hopelijk niet, maar in de regel kiezen zij goed.

Gezamenlijke stemming

PUNT 16

VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ (VLM): RAAD VAN BESTUUR: DUBBELE VOORDRACHT (ZOWEL EEN MANNELIJKE ALS EEN VROUWELIJKE KANDIDAAT) VAN EEN VERTEGENWOORDIGER

De heer Beke

Namens mijn fractie draag ik de heer Dirk Otte en mevrouw Sabine Claeysens voor.

Stemming

PUNT 17**WATERLOPEN: MOLENBEEK (S.385): GOEDKEURING VAN DE GRONDDINNEMINGSPLANNEN VOOR HET VERWERVEN VAN DE GRONDEN VOOR HET AANLEGGEN VAN TWEE OVERLOOPGEBIEDEN****De heer Van Autreve**

Het is een beetje met spijt dat ik gezien heb dat het hier gaat over wachtbekkens. Ik had eigenlijk gehoopt dat we hier of daar toch ook wel een aantal natuurlijke overstromingsgebieden zouden terugvinden. Ik heb in het dossier niet meteen teruggevonden of er in de studie waarvan sprake eigenlijk ook gedacht is aan natuurlijke overstromingsgebieden in plaats van wachtbekkens. Er is sprake van een zevental wachtbekkens waarvan er slechts twee voor de provincie zijn. Zitten die wachtbekkens in een plan vervat, in het deelbekkenplan bijvoorbeeld? Hoever staan we daarmee? We zijn toch zeker dat dit mekaar niet zal doorkruisen?

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, het volgende punt handelt daarover. Het zal uiteraard zo zijn dat de ambtenaren van de provincie die de deelbekkens mee begeleiden daar de pen houden, in de eerste plaats rekening houdend met de eigen initiatieven van de provincie, dus daar is geen enkel gevaar voor.

Wat het andere betreft: we gaan ervan uit dat de diensten, waar mogelijk, proberen tot akkoorden te komen om overstromingsgebieden te creëren. Waar dat niet kan of waar de eigenaar weigert op dat syteem in te gaan, wordt er met wachtbekkens gewerkt en wordt er onteigend.

Stemming

PUNT 18**DEELBEKKENWERKING: AANBESTEDING VAN DE OPMAAK VAN DE ACTIEPLANNEN VAN 15 DEELBEKKENS**

Stemming

PUNT 19**ECONOMIE: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT INZAKE DE SUBSIDIËRING VAN EXPORTBEVORDERENDE INITIATIEVEN**

Stemming

De heer voorzitter

Nu is het viermaal Onderwijs. Met instemming van de raad en van de gedeputeerde roep ik de punten apart af. Het debat is uiteraard vrij. Als iemand vraagt om apart te stemmen, stem ik apart, anders globaal zoals daarstraks.

Geen bezwaar van de gedeputeerde, noch van de raad?

DEBATTEN

PUNT 20

ONDERWIJS: PROVINCIAAL CENTRUM VOOR DEELTIJDS BEROEPSSECUNDAIR ONDERWIJS TE EEKLO: GOEDKEURING VAN HET CENTRUMREGLEMENT

PUNT 21

ONDERWIJS: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET PERSONEELSREGLEMENT VOOR DE GESUBSIDIEERDE PERSONEELSLEDEN VAN DE PROVINCIALE ONDERWIJSINRICHTINGEN

PUNT 22

ONDERWIJS: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN DE VERLOFREGELING VAN HET NIET-GESUBSIDIEERD ATMVD-PERSONEEL

PUNT 23

ONDERWIJS: TOEKENNING VAN EEN WERKINGSTOELAGE VAN 6 250 EUR AAN DE VZW STICHTING GERRIT KREVELD VOOR DE ORGANISATIE VAN HET COLLOQUIUM "PERPETUUM MOBILE – ONDERWIJS IN EEN IMMIGRATIESAMENLEVING"

De heer voorzitter

Ik herhaal dat ik de punten desgevallend uit elkaar houd, maar ik leg ze globaal ter bespreking en natuurlijk afzonderlijk.

De heer Van Autreve

Ik heb zo een beetje het gevoel dat we een dossier hebben vergelijkbaar met wat we vorige maand, tijdens de vorige raadszitting besproken hebben, toen het ging over een congres over onderwijs. Toen ook hebben we vanuit onze fractie gezegd dat wanneer we een subsidie geven aan een colloquium of, zoals hier, een congres, we daarvoor toch wel een return willen voor de provincie zelf. De return die we hier krijgen is opnieuw hetzelfde: een beetje reclame op de folders, een aantal mensen van het provinciaal onderwijs die mogen deelnemen en een paar syllabussen die ter beschikking gesteld worden, dacht ik.

Wat mij vooral opvalt is dat het advies van PIBO gunstig is. Ik kan er wel mee leven dat PIBO een gunstig advies geeft, maar zij stellen ook voor om 1 000 EUR te subsidiëren in plaats van het voorliggende 6 250 EUR. Wij zouden ons kunnen vinden in een voorstel van 1 000 EUR. 6 250 EUR lijkt ons veel, temeer omdat er in het dossier daarvoor geen argumentatie voorhanden is.

De heer Veys

Ten dele kan ik mij terugvinden in de kritiek van collega Van Autreve. Net zoals tijdens de vorige raadszitting, wens ik mij ook in die zin uit te spreken.

Wat voor mij wel een groot verschil is, is dat de stichting Gerrit Kreveld niet zo maar de eerste de beste organisatie is. Het gaat hier namelijk, Collega's, om een politieke organisatie nauw gelieerd aan de Socialistische Partij Anders. Wat stel ik vast? In het dossier, bij de oprichtingsakte van deze vzw, zie ik de naam van de heer Herman Balthazar, toen nog gouverneur, Tuur Van Wallendael, nu schepen voor Onderwijs in de stad Antwerpen.

De heer voorzitter

Onderwijs? Ik dacht het niet. Het zijn allemaal brave mensen die u opnoemt, maar ik denk dat Van Wallendael niet bevoegd is voor onderwijs in de stad Antwerpen

De heer Veys

Ik trek mijn woorden terug wat betreft de bevoegdheid van schepen Van Wallendael.

De heer voorzitter

Maar het zijn allemaal brave mensen die u opnoemt.

De heer Veys

Absoluut. En ik hoop dat u zich vaak in hun gezelschap bevindt, want zij stellen zich ...

De heer voorzitter

Dat is niet het geval, maar ze zijn toch braaf.

De heer Veys

... tot doel de studie en de promotie te bevorderen van het sociaal-democratisch socialisme, zijn denken, zijn werken, handelen en toekomst in zijn maatschappelijke, politieke en culturele dimensie.

Op 13 mei 2000 organiseerden ze in Deinze de 'Ontmoetingsdag voor sociaal geëngageerde allochtonen binnen de S.P. Toen nog de SP.

Ik vermoed dat, behalve de socialistische zuil, wellicht weinig andere collega's op de hoogte zijn van het feit dat met de persoon van Gerrit Kreveld een generatie militanten geëerd wordt die van de jaren '30 tot het begin van de jaren '80 de ruggengraat van de socialistische beweging vormden.

De heer voorzitter

Het is ontroerend als u dat voorleest.

Gelach

De heer Veys

In de stuurgroep van de organisatie van dit colloquium zetelt Herman Balthazar als de voorzitter van de vereniging. Tarik Fraihi, stafmedewerker *sp.a*-studiedienst, Fatma Pehlivan *sp.a*-senator, Katlijn Schroyens, stafmedewerker *sp.a*-studiedienst zitten ook in die vereniging.

Collega's, als ik kijk naar uitspraken van deze organisatie in het verleden, dan stel ik vast dat zij heel actief zijn inzake het bestrijden van wat zij noemen "extreem-rechts". U zult zeggen: "Mijnheer Veys, je gaat toch niet zeggen dat uw organisatie extreem-rechts is?" Helaas, ik stel vast dat wanneer men het heeft over "extreem-rechts" men het wel degelijk heeft over mijn partij en blijkbaar ...

De heer voorzitter

Als u het zelf zegt ... Ce n'est que la vérité qui blesse.

De heer Veys

Ik wil toch die kanttekening maken. Toen men in de tijd van het communisme in Rusland sprak over geestesgestoorden, dan waren dat geen geestesgestoorden, maar politieke dissidenten.

Collega's, het dossier zèlf.

De dienst stelt in eerste instantie een subsidie van 1 000 EUR voor. Opeens verhoogt men dat bedrag tot 6 250 EUR zonder dat dit op enige manier wordt gemotiveerd.

DEBATTEN

De gedeputeerde wijst op het maatschappelijke en politieke belang. Ik ben van mening dat het budget van de begroting voor onderwijs niet moet gebruikt worden voor projecten die van politiek belang zijn. Ik meen dat dergelijke ondersteuning hoegenaamd niet kan vanuit deze situatie.

Wanneer wij kijken naar de begroting, dan zie ik bovendien dat zij een aantal lonen voorzien. Zij zorgen natuurlijk zoals elke goede organisatie die om steun komt hengelen voor een diepe put van in totaal 21 750 EUR, maar dan zie ik dat zij voor dit colloquium personeel zullen tewerkstellen tot 30 juni 2005. Het colloquium is op 28 en 29 april. Wat die personeelsleden tot 30 juni 2005 moeten doen, daar hebben wij het raden naar. De zaal opkuisen? De mapjes leegmaken en het logootje van de provincie eraf krabben?

Collega's, ik vat samen. Gedeputeerde Verleyen is zijn antwoord al aan het voorbereiden. Wij zullen dit dossier niet goedkeuren omwille van zijn politieke kleur en omdat wij vinden dat het bedrag van 6 250 EUR onbegrijpelijk hoog en ongefundeerd hoog is.

De heer voorzitter

Ik stel aan de raad voor dat we eerst punten 20, 21 en 22 zouden behandelen. Ik denk dat het, gelet op de tussenkomst van mijnheer Veys, loyaal is van de voorzitter tegenover een steeds loyale raad om het zo te onderscheiden, daarna te zien hoe de gedeputeerde antwoordt op punt 23 en hoe het debat verder loopt op punt 23.

Mag ik laten stemmen op de punten 20, 21, 22, ervan uitgaande dat het dan afzonderlijke stemmingen zouden zijn? Of verzet zich daar iemand tegen? Niemand? Op dezelfde wijze dus, globale stemming, maar die loyalerwijze afzonderlijk wordt geïnterpreteerd. We stemmen op 20, 21 en 22.

Gezamenlijke stemming

We hernemen het debat op 23. De tussenkomst van mijnheer Veys is gehouden. Vraagt nog iemand het woord over die Gerrit Kreveld subsidie? Niemand? Dan heeft de gedeputeerde zijn antwoord al lang voorbereid en hij krijgt het woord om kort te zeggen wat hij daarover denkt.

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, wat ik denk is dat mijnheer Veys nogal selectief leest.

Het is inderdaad zo dat de Gerrit Kreveldstichting als organisator optreedt, maar dat er een aantal mede-organisators zijn. Wilt u ze eens lezen, Mijnheer Veys, of leest u altijd maar de helft van een zin? U vindt daar de Katholieke Universteit Leuven. Ik weet niet in hoeverre die in dezelfde socialistische hoek te duwen is. U vindt daar van collega Vercamer de Vrije Hogeschool Artevelde als organisator, enz. Ik denk zelfs dat Pax Christi erin zit. Dat zal ook wel een verdachte organisatie zijn ...

De heer voorzitter

Pas op, Gerrit Kreveld zal zich in zijn graf omdraaien als hij dat hoort.

De heer gedeputeerde Verleyen

Dit is een initiatief dat waardevol is.

Ja, mijnheer Veys denkt dat die mensen nadien met de borstel zullen rondlopen.

Ik denk dat ze de conclusies grondig zullen bestuderen en dat ze die daarna in een degelijk document zullen uitschrijven. Zo gebeurt dat universitair normaal, Mijnheer Veys. U moet zich eens de moeite doen om daaraan deel te nemen en dan zal u weten dat er tijdens zo'n vergadering waardevolle dingen naar boven komen, dat men die samen moet schrijven in een degelijk document en het is dat document dat voor de samenleving veel geld waard is. Dat is ook de reden waarom wij er 6 000 EUR van gemaakt hebben en niet de 1 000 EUR die geïnterpreteerd was voor de receptie die men normaal aanbiedt. Als er veel volk van uw fractie aanwezig is, komt men daar waarschijnlijk niet mee toe.

De heer voorzitter

Dank u voor uw sterk antwoord. Wat gaan we nu doen? We moeten nog apart stemmen op dat punt. Vraagt nog iemand het woord?

Mijnheer Veys vraagt allicht de verwerping; mijnheer Verleyen vraagt de goedstemming.

Stemming

PUNT 24

PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM): GOEDKEURING VAN DE HERZIENING VAN DE BASIS-TARIEVEN DIE AAN DERDEN WORDEN AANGEREKEND

De heer Van Autreve

Ik neem aan dat deze tarieven een beetje aangepast zijn naar de privé-markt toe. Ik bedoel daarmee dat we waarschijnlijk in de buurt komen van die prijzen. Ik weet dat niet, ik veronderstel dat. Ik vermoed dat we anders ook heel wat kans maken omdat we anders een aantal contracten zouden verliezen. Nu, de tarieven worden aangepast omdat we een aantal nieuwe toestellen gekocht hebben en het dus sneller gaat. Dan stel ik mij de vraag: 'Als de zaken sneller gaan, wat doen we dan met de tijd die de laboranten over hebben?' Zullen we proberen om meer contracten binnen te halen en zijn we daarmee bezig of moeten we stellen dat we meer tijd over hebben, maar niet meer werk en dat we dus met werkloosheid zitten?

De heer voorzitter

Dat is een moeilijk filosofisch probleem op het laatste van de namiddag.

De heer gedeputeerde De Buck loco mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat we het niet zo ver moeten zoeken in dit dossier. De wijze van berekenen dateerde van 1991 en we zijn ondertussen 14 jaar verder. Er zijn een aantal parameters die we wensen mee te nemen in die berekening, maar dat zal noch op het personeel, noch op andere dingen een repercussie hebben.

Stemming

PUNT 25

PERSONEEL: PROJECTEN: VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING

De heer voorzitter

Er is een amendement ingediend door de deputatie zelf bij de artikels 1 en 2. Bij artikel 1, de toevoeging van paragraaf 3 'De looptijd van het project wordt aangepast indien de uitvoering of de inhoud van de samenwerkingsovereenkomsten in het kader van de interprovinciale elektronische sociale kaart wijzigt.' Bij artikel 2, alweer een toevoeging van paragraaf 3 'De looptijd van het project wordt aangepast indien de uitvoering of de inhoud van de onderzoeksovereenkomst B&G/01/2004 houdende 'Pilotproject oprichting bosgroep Midden Oost-Vlaanderen' wijzigt.'

Eerst de stemming over het amendement en dan over het punt.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 26

WONEN: OPHEFFING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE HET VERLENEN VAN PROVINCIALE SUBSIDIES VOOR HET UITVOEREN VAN WERKEN AAN WONINGEN TOT HET VOORKOMEN VAN KOOLMONOXIDEVERGIFTIGING

De heer voorzitter

Ik had de eer de commissie bij te wonen die zeer uitvoerig en vruchtbaar heeft gedebatteerd deze week. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Van der haeghen

Collega's,

Het gebeurt niet zo vaak dat we een reglement opheffen in deze raad, zeker niet een waardevol reglement. Wij hebben alle begrip voor het feit dat er op het Vlaamse niveau een complementaire regeling is uitgewerkt. Vandaar dat we de opheffing van het reglement zullen meestemmen. Ik zou willen vragen om de middelen die daardoor vrijkomen eventueel te heroriënteren, zeer zeker in de sector Welzijn en meer specifiek in de sector Wonen. Ik zou ook de nadruk willen leggen op het feit dat wij onze voortrekkersrol die we de voorbije jaren hebben gespeeld inzake sensibilisering zeer zeker moeten blijven verderspelen. Dat wou ik zeggen.

Mevrouw Van Grembergen

Het zal de gedeputeerde niet verwonderen dat ik hierover ook tussenkom aangezien dit mijn allereerste vraag was in de raad. Ik sluit mij volledig aan bij de voorgaande collega en ik vraag ook de gelden opnieuw te oriënteren in die sector.

Ik denk ook dat het belangrijk is om een studie te laten uitvoeren die uitzoekt hoe we dit eventueel voor die koolmonoxide kunnen hergebruiken, want nog steeds vallen er per jaar 50 doden en belanden er 2 000 mensen in het ziekenhuis. Het is veel te belangrijk.

Ik zou er toch willen op aandringen dat de gelden hergebruikt worden en dat er eventueel daarvoor een studie wordt gedaan over hoe dat we dat het best kunnen doen. Ik kan er mij in vinden dat het op dit moment opgeheven wordt aangezien er een overlapping is, maar ik vraag toch de nodige aandacht daarvoor.

De heer Veys

Collega's, ik ben ook in die zin in de commissie tussengekomen.

Wij zullen vandaag de opheffing van het reglement niet steunen. De motivatie klopt natuurlijk. Er is een reglement van de Vlaamse overheid, het gaat niet op dat we twee keer hetzelfde subsidiëren. Maar, en dat wordt ook met zoveel woorden toegegeven, wanneer we de twee reglementen naast elkaar leggen, gaat het niet over twee dezelfde reglementen. Men heeft de berekening gedaan en dat van de provincie Oost-Vlaanderen is gunstiger of richt zich tot een grotere categorie mensen dan dat van de Vlaamse overheid.

Men zegt: 'We zullen wat meer doen rond sensibilisering.' Sorry, Collega's, maar men doet al aan sensibilisering. Dus mijn vraag is: 'Wat zal men dan meer doen?' Er zijn daarvoor trouwens geen budgetten voorzien. Ik begrijp wel dat de post van 20 000 EUR die men dit jaar voorziet voor sensibilisering zijn nut zal hebben, maar er worden geen bijkomende budgetten voorzien voor dit jaar. Men heeft natuurlijk wel de problematiek van de dossiers van vorig jaar die men meesleept en als men iedereen wil vergoeden, zal men nog via begrotingswijziging moeten werken om de zaak rond te krijgen, maar ik zou toch aandringen. Ik heb het ook met zoveel woorden gezegd in de commissie en het is wat het is. Het klinkt misschien demagogisch, maar collega Beke zal daar zeker geen bezwaar tegen hebben.

Als wij erin slagen om met dergelijk reglement in de provincie Oost-Vlaanderen één mensenleven per jaar te redden, dan denk ik dat dit reglement zijn nut heeft. Ik betreur dat er geen poging gedaan is. Er is in feite wel een poging gedaan, men heeft het 'een keer bekeken' en gezegd dat het veel te moeilijk was om een reglement te vinden dat zich toespitst op die categorie die er nu uitvalt met het Vlaamse reglement. Ik denk dat zo'n reglement er met een beetje politieke wil wel kan komen.

Er werd vanuit de provinciale woonraad een zeer degelijk voorstel gedaan, heel genuanceerd en heel concreet, met een aantal elementen die enige overweging waard zijn. Ik betreur dat er niet op ingegaan wordt.

Via een steekproef werd in de deputatie vastgesteld dat er wel wat misbruiken zijn. Dat klopt en daar moeten we ons in de toekomst voor behoeden. Stel dat wij met een ander initiatief komen en dat er opnieuw dergelijke misbruiken naar buiten komen. Voor die steekproef bij 10 dossiers heeft men aan het controleorganisme grof gerekend een 1 250 EUR betaald.

Stel dat men enerzijds in de reglementering zo strikt is dat men zwaardere eisen oplegt inzake het verantwoorden van de bouwtechnische ingrepen. En anderzijds dat men contractueel met een controleorganisme afspreekt van kijk wij hebben X dossiers te controleren of dat mag zelfs ook met een steekproef zijn. Ik denk als men voorziet in het reglement dat er kans is dat het ook effectief gecontroleerd wordt, de mensen wel twee keer zullen nadenken voordat zij opnieuw of in dit dossier oefelen.

Ik besluit: ik betreur dat er geen volwaardig alternatief is voor een problematiek die goed is, in zover dat de provincie daar haar verantwoordelijkheid in neemt. De provincie zegt: "We zullen sensibiliseren". Ik denk dat dit niet volstaat. Het signaal dat men gaf via die premie, gemiddeld 500 EUR, was een zeer duidelijk en effectief signaal. Bewijze het succes van die premie. Ik dring aan bij de deputatie: hou die premie of zorg voor een valabel alternatief, hetgeen op dit moment niet in het vooruitzicht wordt gesteld.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord, voor ik het woord geef aan mijnheer van Hecke? De stand van het debat bepalend - we zullen straks onze agenda regelen, want dat is nu wel dringend nodig - beveel ik nog eens hartelijk de lectuur aan van Theodoor Dalrymple over de onderklasse en over het miserabilisme van sommige slachtofferismen. Het is een liberaal boek, maar desondanks uitstekend; zie De Standaard der Letteren van vorige donderdag. Theodore Dalrymple, wie de referentie wil, mag bij mij komen. Meester Van Hecke leg eens uit hoe kranig ook u de onderklasse verdedigt. We luisteren.

Mijnheer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter,

Wat nu wordt voorgesteld door de meerderheid, is voor ons geen gelukkige keuze. Het is natuurlijk een moeilijk debat waar we geconfronteerd worden met een Vlaamse overheid die een initiatief neemt. Maar het is duidelijk, het gaat over een gedeeltelijke overname. Wat doen we dan? Dan hebben we twee keuzes. Er vallen mensen uit de boot. Wat doen we met die mensen? Ofwel laten we ze verdrinken, ofwel vissen we ze op. Wat de deputatie voorstelt is: we laten diegenen die overboord vallen, verdrinken. De reden die aangehaald wordt: dat er een dubbele subsidiëring kan zijn, ok, maar dan kunnen wij ons provinciaal reglement zo aanpassen om dat uit te sluiten. Wij hebben nog reglementen - niet alleen binnen de sector Welzijn, maar dikwijls ook binnen de sector Economie - waar er duidelijk staat dat wanneer er een subsidie van een andere overheid is, men niet in aanmerking komt voor een provinciale subsidie. Wij kunnen daar perfect voor zorgen. We hebben dat overigens nog niet zo lang geleden gedaan bij de mantelzorgpremie. We werden daar geconfronteerd met een gelijkaardige situatie waarbij de Vlaamse overheid ook een subsidie gaf. We hebben toen ons reglement aangepast om de mensen die uit de boot vielen voor een subsidie van Vlaanderen, toch nog te kunnen helpen omdat we dit belangrijk vonden. Ik denk dat we hier die oefening ook maar eens moeten doen. Men spreekt in de nota over praktische hinderpalen, controle enz. Ik vind het toch wel bizar dat we na tien jaar zeggen dat het probleem eigenlijk controle is; dat we de subsidie maar beter nu laten afschaffen. Als er een probleem van controle is, moeten we iets doen aan een betere controle.

DEBATTEN

Het is een probleem van kredietbeheersing. Eén, wanneer we de dubbelsubsidiëring uitsluiten zullen er meer kredieten zijn en zullen er minder aanvragen zijn; dus we zullen daar eigenlijk wel meer ruimte hebben. Als we als provincie het belangrijk vinden om die premie te geven dan moeten we maar middelen voorzien en moeten we daar een politieke prioriteit van maken. Vinden we dit onbelangrijk, dan kunnen we zeggen dat we er geen geld meer voor over hebben. Dan zegt men ook nog: "Die provinciale premie is eigenlijk onvoldoende" en "We zijn tien jaar bezig en we zien eigenlijk geen beterschap". Dat vind ik een beetje een bizarre redenering: het helpt niet, er vallen nog altijd zoveel doden, het heeft dus blijkbaar geen zin meer. Ik denk dat we een beetje gas moeten bijgeven, Mijnheer de Gedeputeerde, om er net voor te zorgen dat er minder doden vallen. Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat we toch nog eens grondig bekijken of het echt niet mogelijk is om dit technisch uit te werken om te zoeken naar een oplossing om diegenen die uit de boot vallen te blijven helpen. In ieder geval heeft deze raad op dit ogenblik de steun van de oppositie nodig om dit reglement af te schaffen want de meerderheid is niet in meerderheid. Wij zullen die meerderheid niet leveren om dit reglement af te schaffen.

De heer voorzitter

Dat laatste was niet nodig, het is zes uur. Meester Van Hecke, lees Theodore Dalrymple, het is ook voor uw praktijk van groot belang, ik zal u de referentie geven. Leest u nog? Wel, ik zal het u geven. Het woord is aan de deputatie.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, heel kort. Ik stel voor om het punt te verdagen naar volgende maand. Ik weiger het nog in de commissie te brengen. U waart, u niet maar uw partij, was in de commissie en heeft daar die opmerkingen niet gemaakt. Ze heeft zich akkoord verklaard met ...

De heer voorzitter

Ik was er ook, het is juist.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het spijt mij ten zeerste, de voorzitter was daar ook. Ik roep hem op tot getuige. Wat is dan nog de zin van een commissie? Als u de demagoog wilt uithangen en u wat dat betreft zich op dezelfde lijn van het Vlaams Belang wilt stellen, welnu dan is dat uw verantwoordelijkheid. Maar de bedenkingen die hier vandaag gemaakt zijn, zijn ook in de commissie gemaakt. Ze zijn daar bediscussieerd en beantwoord. Ik heb hier vandaag niks nieuws gehoord, behalve van mijnheer Van Hecke die niet op de commissie was - het spijt mij, dat is mijn schuld niet - maar zijn partij was daar dus wel. Ik vraag, voorzitter, - vermits de dreiging die inderdaad meer dan demagogie is: "We doen niet mee, ge zijt niet in aantal ...", welnu ik probeer dit voor te zijn - de verdaging van het punt naar volgende maand zoals ik de verdaging vraag voor alle andere punten die wat mij betreft nog aan de agenda staan. En we zullen daar volgende maand zonder voorafgaande commissie hier in deze raad over stemmen. Ik zeg nu al dat ik de goedkeuring van dit reglement zal vragen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Dames en heren, zonder de toon te veel te laten stijgen. Het is na zes uur, u bent aan het vergaderen van 2 uur. Ik heb ook de namiddag niet in ledigheid doorgebracht en heb zo vlug mogelijk onze uitstekende eerste ondervoorzitter, mijnheer Beeckman, vervoegd. Ik stel voor dat we de punten allemaal uitstellen naar volgende maand. Morgen een vergadering houden voor deze resterende punten - ik ga nu ook eens even de demagogische toer op - zou toch helemaal verkeerd zijn. Ik wil erop wijzen dat fractieleider Stevenheydens over de mobiliteitsproblemen in Oost-Vlaanderen - er is al heel wat gezegd - volgende maand het woord krijgt, wat mij betreft bij aanvang. Idem, mijnheer De Cuyper, met zijn interessante interpellatie in het kader van de ontwikkelingshulp en de bekendmaking van de punten die daar gerealiseerd worden. Idem mevrouw Gillis over de zo belangrijke problematiek van het duurzaam bouwen. Idem de vraag van collega Hertog die een gratis provinciale verzekering voor vrijwilligers wil.

Ik wil morgen wel - op suggestie van de eerste ondervoorzitter - een gratis provincieraad organiseren, maar zouden we niet beter alle punten naar volgende maand uitstellen? We hebben al goed gewerkt deze namiddag. Mijnheer de eerste gedeputeerde, spreek een verlossend woord, zoals u gewoon zijt.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik denk, voorzitter, dat er toch nog één punt is dat dringend zou moeten kunnen geregeld worden, namelijk punt 31 in verband met het streekontwikkelingsbeleid.

De heer voorzitter

Als de oppositie het ons wil gunnen, doen we dat, men gunt het óns, hé, mij niet; ik zal er mijn slaap niet voor laten; maar ik geef wel lof aan de oppositie als ze dat doet.

PUNT 31

**HERVORMING STREEKONTWIKKELINGSBELEID: VZW ERKEND REGIONAAL SAMENWERKINGSVERBAND (ERSV)
OOST-VLAANDEREN: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 2 VERTEGENWOORDIGERS**

Collega Maes

Ik heb daar in se geen probleem mee, maar ik zou willen vragen aan gedeputeerde Verleyen - hij heeft gezegd dat hij het antwoord op mijn vraag samen zou behandelen met de interpellatie van mijnheer Stevenheydens - of hij mij het antwoord op vraag 1 vandaag of morgen schriftelijk wil bezorgen.

De heer voorzitter

Akkoord, mijnheer de gedeputeerde? Het zal zo geschieden.

Collega Stevenheydens

Om hierop in te gaan: het is een publieke zitting. Ik heb het punt als interpellatie aan de agenda geplaatst omdat - de heer Maes werd in zijn vraag door de voorzitter terechtgewezen omdat het allemaal te lang duurde - ik op voorhand wist dat het lang zou duren, want het is een interessant onderwerp. Ik vraag aan gedeputeerde Verleyen om me ook het antwoord te sturen, zo kan ik me nog beter op mijn interpellatie voorbereiden en kan mijnheer Maes ook weer tussenkomen, hé.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het antwoord zal worden toegestuurd aan de vraagsteller sub1: mijnheer Maes en aan degene die de vraagsteller sub2 geworden is: - gelet op de centrale commissie van gisteren - fractieleider Stevenheydens. Het antwoord zal ook aan de Gouverneur toegestuurd worden, die zo verneem ik, nogal lang gesproken heeft in zijn antwoord. Ik zal hem daarover zachtmoedig toespreken. En het antwoord zal ook ter beschikking zijn van wie het behoort. Akkoord? Zijn er mensen die het woord vragen op punt 31?

De heer Beke

Mijnheer de voorzitter,
Wij dragen de heer gedeputeerde Marc De Buck voor.

Mevrouw Willems

Namens de CD&V dragen wij de heer Hilaire Liebaut voor.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw Willems. Twee kandidaturen

Stemming

De heer voorzitter

Ik stel dus voor - met toestemming en met mijn dank aan de interpellanten en aan de voorsteller - om de punten 27, 28, 29, en 32 uit te stellen naar de volgende zitting. We stellen ook de punten 26 en 30 uit - op voorstel van gedeputeerde Van Der Meiren - naar de volgende zitting. Akkoord?

BESLOTEN ZITTING

OPENBARE ZITTING

De volgende zitting is op woensdag 20 april 2005 met de uitgestelde punten eerst. Heb voor uw eerste ondervoorzitter, Paul Beeckman, en voor uw brave voorzitter enige vriendelijkheid en ga rustig naar huis met een vriendelijke gedachte aan ons beiden. De zitting is geheven.